THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
MADRAS.

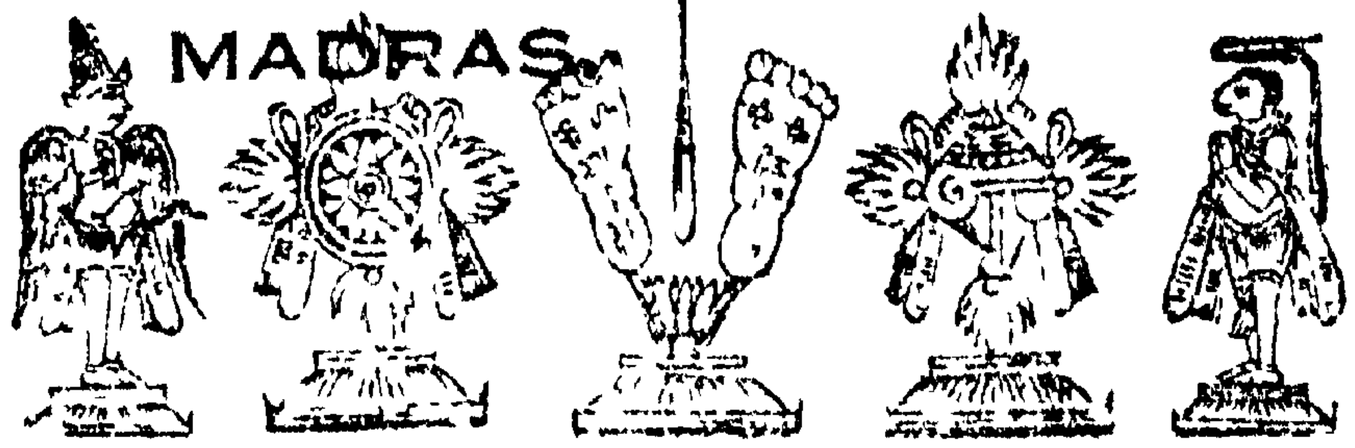

திருக்குறுங்குடி யென்னும் திவ்யதேகூத்திரத்தில்
திருக்கோவிலுகொண்டமர்ந்தோங்கி யிருக்கும்

ஸ்ரீ அழகியநம்பியாகிய

ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரணசுவாமிக்கு

திருத்தொண்டனுகியும் விஷ்ணுபக்த சிரோமணியுமாகிய

நம்பாடுவார் சரித்திரம்.

இவை

சேலம் பரம்பூரீ

அருட்கவி, **S T** வெங்கடராயரால்யிற்றப்பெற்று

ஸ்ரீமத பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாச்சார்யோபயவேதாந்த

ப்ரவர்த்தகாளாகிய

திருக்குறுங்குடி மடாதிபதி

ஸ்ரீ பேரருளாள இராமாநுஜ ஜீயாசுவாமிகளவர்களுடைய

மடத்தின் பரம்பரையில்

46-வது பட்டம்பெற்று எதிராராய் எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமத் சடகோபராமாநுஜ ஜீயர்சுவாமிகள்

அவர்களுடைய நேமனம்போல்

திருநெல்வேலி டவுண் மேலரதவீதி,
ஆரியப்பிரகாசினி அச்சியந்திரசாலையில்,
அச்சிடப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு 1921. காப்பி (125)
ரௌத்திரி வரு 1096-ம்வரு மார்கழிமீ

காப்பி ரைட் ரிஜிஸ்தர செயயப்பட்டது.

ஓ

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விளம்பரம்.

இந்த க்ரந்தகர்த்தாவாகிய என்னாலியற்றி அச்சிடப்பட்டிருக்கும் திருக்குறுங்குடி கேஷத்திரபுராண சங்க்ரஹக் கும்மியும், மெ. திருக்குறுங்குடி ஸ்ரீமாரு ளாள ராமாநுஜஜீயர் சுவாமிகளவர்களுடைய மடத்தின் பரம்பரைச்சிறப்பும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்த சிரோமணியாகிய நம்பாடுவார் சரித்திரமும் வேண்டியவர்கள் மெ. திருக்குறுங்குடி மடத்தில் கிரையத்திற்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்:

சேலம் அருட்கவி

S. T. வெங்கடராவ்.

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
MADRAS.

சாற்றுக் கவிகள்.

இந்நூலியற்றியவரின் ஞான குருநாதராகிய
பரமஹம்ஸ
திரு. அ சிவானந்த சாகர யோகீசுவரர்
அவர்களாலியற்றியவை.

சீர்மலி திருக்கு றுங்குடி நம்பி
சேவடி புகழினை பாடும்
ஏர்மலி நாடரா லுவன்றிருச் சரித
மெழிலமிகுமி கான மாகட
பார்மலி தமிழி லியற்றினன மடவார
பாலரு மெளிதுற வுணர்ந்து
கார்மலி நிரையங் கடந்து போனை
கதிபடைந நினிதுய மாதே.

செந்தமிழ் மாராட் டிரநெதலுங் கிந்தி
செபபுகன் னடமுத லான
ஐந்துபா ஷையினுந சுதிலய மனைய
வழுவிதனக் கவிசொலுந திறமிலா ன
பந்தனை கடந்து சிந்தனைக் கடங்காப
பரபரம் பொரு ளினிலையடிக் கமலம்
வந்தனை புரிபுய மேலுங்கட மாய
வாகனி நாதனை வேதியனே.

தென்காசி சுவாமி சந்நிதித்தெரு
ச. மாடசாமிப் பண்டாரம் இயற்றியது.

கார்பார் கழனித திருக்குறுங்கைக் கண்ணார்க் கரிய அடியவராம்
நாடரா லுவாரின் சரிதமதை நாட்டரா லுவதே தகுதியென
வாபரார் முளரித் தொடைமார்ப மால்லேலங் கடாரால் செனிக்கினிய
செம்பா கமதிற் கீர்த்தனத்தைச் செய்திங் கெவர்க்கு மளித்தனனே.

கடையநல்லூர் ப்ரம்மஸ்ரீ

வெங்கடேசுவர சாஸ்திரிகள் அவர்களாலியற்றியவை.

பதிகொடிருக குறுங்குடிவா ழழகியநம் பிரையப்பணிநம்
பாடு வார்நற
துதிகெடிருக் கனதநவின்ரு னிசைவளர்செந தமிழ்மொழியின்
கனிந்த பாவால
அதிமதுரக் கருப்பிரதத் துடனெருமுக் கனிரஸஞ்சேர்
ஆரிய தேனிம
இதுதருசெந சுவையளிக்குந் திறமிலதென் றறிவுடையோ
ரியம்பு வாரே.

அன்னவன்யா ரெனின்மறையோன் வரகவிவெங் கடராய
னறிஞர் நண்பன்
நன்னகரே லதுதுறைவோன் நலந்தருதெய் வத்தலசீர
நவிலு நீரான்
கனனடமா ராட்டிரமிந் திவடுகுசெந தமிழுணர்வான்
கவிதை வல்லான்
அன்னவனருந் மேதினியிற் பெறலருமோர் புகழுடநீ
டூழியன் வாழ்க.

சென்றிருப்பேரை தேவஸ்தானம் ஜோஸியர்
ப்ரம்மஸ்ரீ பிச்சுவய்யங்காரவர்களா லியற்றியது.

கனடனசப் பொழிற்குறுங்கை நம்பிநாதன்
கமலவளவ டூனநதஸ்தா ருறபா தத்துள்
நினமனைதச செலுதநிபம பாடுவான்றன்
சிந்தநினைக் கீதநனத்தா றசெய்தான் யாரிற்
றுனினினவி னருட்கனிவ்வ கடமாய
னனவணைபபே னவனுனறபூ ரெதுவென் றீலா
வனவனசத் திருந்துமது கரகள்பாடும்
வளவயலருழ் சேலமென வழுதநிலவா மே.

வாசுதேவநல்லூர்

ப்ரம்மஸ்ரீ V. நாகமய்யரவர்களா லியற்றியது.

சீர்நலந் திகழ்நம் பாடுவான்சரிதம் சிறந்தநற் றமிழிலன்பாய்
நீர்வளம் பெருகும் சேலமாநகர்வாழ் நேர்கவி வேங்கடராயன்
பார்மிசை விளங்கும்நாவலற்கழுதாய்ப் பகர்ந்தன னினியதன்வாக்கால்
கார்வளங் குவதுங் கவிவளங்குவதுங் கண்ணிய்த் தண்ணளியன்றே.

வாசுதேவநல்லூர் தேவஸ்தானம் கர்னம் குமாரகுருபாதாஸன்

ப்ரம்மஸ்ரீ வை. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களாலியற்றியது.

சீலந் தருமிகு ஞானமு திக்திடுந தீவினை விட்டகலும்
நூலம் புகழ்திரு வாழுது றுவகுடி நாதன ருள்மலியும்
தூலந தரித்தவர் பூவுரு மேத்திட தூயசு கம்பெருகும்
சேலம் வரகவி வேங்கட ராயன் செபபிய செந்தமிழே.

வாசுதேவநல்லூர்

ப்ரம்மஸ்ரீ வி. ஆர். வெங்கடராமய்யர் அவர்களாலியற்றியவை.

நிலமண்டில ஆசரியப்பா.

1

உலகத்திற்குக திலகம்போன்ற
சுநதரமான சோதிபுரிதனை
சுகமாயாண்ட சுகுணவானரசன்
சற்கதியடைய சதாமகதனை
வேகவிதிபடி விபபிரமூலம
வையாபுகழச செயபுகாலே
செய்கைகலைநில செனமடிபுந்து
ஜெடபுகாபாதனை சிரிதலனில
சாமபானலுலகதில ஜன்மமெடுகது
கம்பியின்னைமகலபிபபூண்டு
பிறவினைபீகஞ் சேரினபமடைய
பக்தியுள்சீமனி பலகாலத்திலும்

மச்சம்கோலம கச்சபம்சிங்கன்
கந்தண்மைமந்தன் கந்திவரதன்
வாமணன்ராமன் ராமனதி
பலஅவதாரம் பாரிற்செய்து
பக்தர்குழாதனை நிகதியங்காக்கும்
முகதெழிலகளுகும் மூலமானவன்
குமரியின்பக்கம் அமர்ந்திருகுகினற
திருக்குறுங்குடியில சிறநதுவிளகும்
அழகியபங்மபியின் கழலிணையேறறி
கைசிகப்பணனில கானருசெய்து
பிறவிபிணியின பீடைகதவிர்கது
நடபாடுவாரென நறபயர்பூணடவன்
நறகனதனனை சொறசுவைபோடு
செநதமிழ்பாவையில சிறக்கசெயன்றோன்
நூலடபுகழுமா சேலசகருட கவி
வேங்கடராயன் விபரஸிதரஷ்டனை.

நேரிசை வெண்பா.

2

ஜெம்புகப் பாஷாணச் சேரியிற் றன்செரிதத
நடபாடு வார்பகதன் நறகனதனை—அமபுவியிற
செநதமிழிற் செபபினன் சேலத கருட்கவிநன்
சுநதரவேல கடராய திங்கன்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

3

வேலும் புகழ்ந்திடு நல்ல குறுங்குடி நம்பிபிற்றான்
சோலங்கண் மீடததிடத தனமுறு பாலதனை தூயதனிதத
சீலன சுகுணவான நடபாடு வாசின றிருக்கனதனை
சிலபாவாழு வகவிவேங்க கடராயன செபபினனனை.

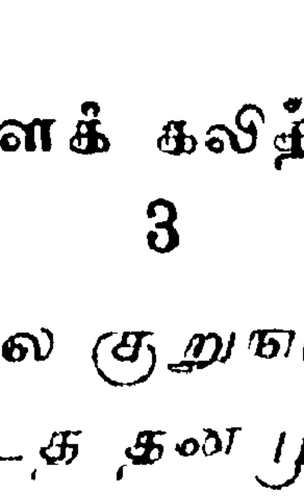

1408

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ சுகதரபரிபூரணாயநமஃ :

நூல் வரலாறு.

1. கடலேழால் சூழப்பட்ட பெரிய இவ்வுலகின்கண் பூமி தேராட்டியாகின் திருமுகமண்டலம்போல் விளங்கி நீர்வளம், நில வளம், குடிவளம், பலிவளம்,-முதலிய சகலவளங்களும் மென் மேலும்பெருகி தருமதேவதைக்கு இருப்பிடமாகியும் திருமகள் களிததோகதும் ஜோதிபுரி என்னுமகரத்தை மறுநீதிவழுவா மல் ஆறிலொருகடமைவாங்கி மன்னுயிர்களனைத்தையும் தன் னுயிர்போபாவித்து மனே, வாக்கு, காயங்களால், சகுவரனிடத் திலேயோராட்டி செங்கோல்நடாத்திவந்த சுகுணவான் என்னும் மஹாராஜன் இம்மையில் பெறக்கூடிய பாக்கியங்களோயும் பெற்று மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்து மறுமையிலடையக்கூடிய சாலோகம்,- சாமீபம்,-சாரூபம்,-சாயுஜ்யம்,-என்னும் பதங்கள் நான்கையும் அடையவேண்டுமென்ற பேராவல்மிகுதியால் தன்னுடைய இராஜ்ஜியத்தில் வேதவித்தாகவினங்கும் பூசுரர்களாதி புரோஹி தர்களோயும், மந்திரிபிரதானிகளோயும்,-தன்னுடைய அரண்மனை க்கு வரவழைத்து தான்கொண்டிருக்கும் கருத்தைவெளியிட அதைக்கேட்ட சகலமானவர்களும் அறநெறிவழுவாமல் அவனி யை அரசுபுரிந்துவரும் ஆண்டவனே, அறங்களேயே பிரதாகப் பூண்டவனே, இக்ஷகளில் விப்பிரகுலதிலகராகியும் வேதாகமசாஸ் திரங்களெல்லாவற்றையும் கற்றுணர்ந்து தேற்சியடைந்து வேத பாரங்கதராய்விளங்கும் ஸோமசர்மாவென்னும் திருநாமத்தைப் பூண்ட ஓரந்தணரிருக்கின்றார் அவரை புரோஹிதராகக்கொண்டு சகலமேற்பிஷ்டங்களோயும் அருளக்கூடிய அற்புதமாகிய சத்ர யாகத்தை நடத்தினல் தங்களுடைய திருவுள்ளத்தில்கொண்ட எண்ணம் நிறைவேறுமையாவென்று தெரிவித்துக்கொள்ளவே

மன்னவன் மனமகிழ்ந்து அவ்வாறே தன்னுடைய அமாத்தியர்களில் சிறந்தபுத்திசாலிகளாகிய விவேகதிவாகரன், -ஜனாசநாதரோதயன், -என்னும் இருவாகளிடம லொமசாமாலை அரண்மனைக்கு அழைததுவரும்படி ஆளனுபபிககவே தசஷிணம் அவ்வமைச்சரிருவரும் அரசனுணணயை சிரமேற்கொண்டு சகலமானவாத்தியகோஷத்தோடும் திவ்யாலங்காரமாகிய முத்துச்சிவிகையையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு விப்பிரகுலோததுமர்வசிக்கும் மனைக்கேகி வேந்தன்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றும் சுவாமியென்று வேண்டி அடிபணிந்து சிரமேற்கரங்கூப்பிநிற்கும் மந்திரிகளின் மனதிற்கிணைசந்து உடனே லொமசர்மா பல்லக்கில் ஆரோகணித்து மங்களகோஷதுடன் அரசனுடைய சமுகம் வந்துசேர்ந்தான்.

2. மன்னவன் உடனே சிக்காதனம்விட்டெழுந்திருந்து அர்க்யபாத்தியமுதலிய அந்தணருக்குச்செய்யும் மரியாதைகளெல்லாம் அனுவேனும் வழுவினறிசசெய்து மறையவராகிய லொமசர்மாவினுடைய பாதங்களில தனதுமணிமுடிபதிய தீர்க்க தண்டம்சமற்பித்த சுகுணவானுகியமேல்தனுக்கு மறையவரைகூறி இருக்கச்செய்து அரசன் தெறிவித்தகைகொண்டபிரகாரம் இயாகத்திற்குவேண்டிய சகலமானசாமானகளும் சேகரம் செய்வித்து இபாசுசாலையும் முறைபபோலணமைதது ஐபபத்தாறு தேசத்து மன்னர் மண்டலீகாகளுக்கும் இயாகமகோதலவப்பத்திரிக்கைகளும் அனுப்பி வரப்பட்டவர்களுக்குத் தகுந்தவிடதிகளும் தயார்செய்து நல்லசுபமூகூர்த்தத்தில் இயாகம்செய்விக்கத்தொடங்கி லொமசர்மா புரோஹிதஸ்தானம்வஹிதது மன்னவனுகிய சுகுணவானுக்கு இயாகதீகஷமுதலிய சுபசடங்குகளும் செய்வித்து வேதவிதிப்படி மகத்தைநடத்துகையில் இயாகபௌரோஹித்யம் வஹித்த லொமசர்மாவென்னும் விப்ரோத்தமபிராணவன் தன்னுடைய ஜெண்மாந்தரவிரோப்பயனல் மந்த்ரலோபமாயும், கிரியாலோபமாயும், இஷ்டியை நடத்தியகாரணத்தால் சூலரோகமேற்பட்டு அதினின்று நிவர்த்தியாகாமலும், இயாகத்தை சம்பூரணமாய் நிறைவேற்றாமலும், மரணமடைந்து

தேவர்களிட்ட சாபத்தின்படி மறுஜென்மத்தில் ப்ரம்மராக்கத
ரூயுதித்தது மதேஹந்திரபருவதச்சாரலில் அடர்ந்தகானகத்தில்
வசித்தது மன்னுயிர்களையெல்லாம் ஹிம்சவிநதுக்கொண்டிருந்
தான்.

3. மன்னவனாகிய சுகுணவான் தான் ஆரம்பித்தது முடித்
திய மகமானது நிர்விக்நமாதி பல நூறைவுகளிலை சம்பூர்ண
மாய்நிறைவேறுமல் இயாகநஷ்டமாகிய தோஷதநிறுவும் ஸோம
சர்மாவாகிய மறையவனைடைநதிருக்கும் ப்ரமமராக்கதஜனமத்
தைப்போகதி ஸித்நதிவிறச்செய்யவும் தானும சாகஷாத் ஸ்ரீ
ஆழிபெருமபியாகிய ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரணசனுடைய அழிவில்
லாதகிருபைக்குப் பாத்திரமாகுவென்றும இயாகசமையத்தில்
ஸோமசர்மாவுக்கு தேவாகளால் தலவுடனளித்த சாபவிமோச
னப்படிக்கும் தானும மறுஜென்மத்தில் மதேஹந்திரவெற்பின்
தென்றிசையிலுள்ள ஜாபுகபாஷாணமென்னும் நரிப்பாறையி
லுள்ள பறசதீசரியில பறையனாகவுதித்த கப்பிச்சாம்பான் என்
னும் நாமபூண்டு பூர்வஜென்ம வாஸநாபலத்தினல் சண்டாள
நிருகநிடதனைத்தழுவாமல நிசுவாதநியாணத்துடன் நாட்கழி
த்து எக்காலதநிலும சாயுதிக்க னைவுகுண்டாதிபனை துதித்துக்
கொண்டு தகூஷிணபநிகாவிர்மமாகிய திருக்குறுங்குடியில எழுந
தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுகிய அழகியநபியெனனும ஸ்ரீ
சுந்தரபரிபூரணசுவாமிகுத திருததொண்டனுகிமாஹேந்திரபரு
வதத்தின் தாழ்வரையில் பெருகும் சித்தாநதியில திருப்பாக்கடல்
என்னும் படித்துரையில் ஸ்நானம்செய்து அழகியநம்பியை
தினப்ரதியும் தவராமல் தரிசனம்செய்தும் அஷ்டாக்ஷர் நாம
னுடைய திவ்யகல்யாண குணகீர்த்தனங்களையே எக்காலத்திலும்
கைசிகமென்னும் இராகத்திலேயே வீணையிலும் வாக்காலும்
கானம்செய்துவந்ததால் காரணப்பெயராக நம்பாடுவோர் என்
னும் திருநாமம்பூண்டு பகவதபக்திசெய்துக்கொண்டும் சகல
பாபத்தையும போக்கி அழிவில்லாத மூக்தியை அருளும் ஸ்ரீ
ஹரிதினமாகிய ஏகாதசி விரதத்தையும் முறைப்படி அநுஷ்
டித்துவந்தான்.

4. பின்னர் பறைபலவிய கம்பாவிலார் தீர்த்தயாத்திரை யும் திவ்யதேசங்களிலோங்கும் மூர்த்திதரிசனமும் செய்யவே ண்டுமென்ற ஆவல்கொண்டு தான்வசிக்கும் நரிப்பாறையென்னும் ஊரைவிட்டுப்புரப்பட்டுப் பன்னிரண்டுவருஷகாலம்வரையிலும் திவ்யதேசசஞ்சாரமசெய்து அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தஸ்நானங்களும் திவ்யமூர்த்திகளின் தரிசனங்களும் செய்துக்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியாய்த்திரும்பி தன்னுடைய ஜனனபூமியாகிய ஜெம்புகபாஷாணம் என்னும் நரிப்பாறைக்கு வந்துசேர்ந்து வழக்கமபோல் சித்தாதியில திருப்பாக்கடலென் னும ஸ்நானகட்டத்தில் மீராடி திருமண்காப்பணிந்து ஸ்ரீ அழகிய கம்பியின் திருவடிகளை மனதில்தியானித்து அன்றையதினம் கார்த்திகைமாதமும்,-சுக்கிலபக்ஷமும்,-ஏகாதசியும்,-கூடிய ஸ்ரீ ஹரிதினமானதால் அழகியகம்பியாகிய ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரண சுவாமியை தரிசனம்செய்யவேண்டுமென்று அதிகதூரமுடைன செல்லுபவழியில் பூர்வகாலம் நியாகம்கடத்தியசமயத்தில் மந் திரலோபக்கிரியாலோப தோஷத்தின்காரணமாய் தேவர்களால் சபிக்கப்பட்டு பின்னும் அத்தேவர்களாலேயே திருவாய்மலர்ந் தருளிய சாபநிவர்த்தியின் காரணத்தாலும தன்னுடைய பூர்வ ஜென்மத்தின வினைப்பயனாலும் ஸோமசர்மாவாகிய ப்ரம்மராக்ஷ தன் சகுணவாகிய கம்பாடவாரென்னும் பக்தனை வழிமறித்து என்னுடைய குருபாதசேவையைதடுத்துக்கொள்ள நான் உன்னைக் கொன்று தின்று பசியாருவேனென்று கூற்றுவனைப்போல்எதிரில் நின்று தடுத்துக்கொண்டான்.

5. அத்தருணத்தில் ஸ்ரீ ஹரிபக்தசிரோமணியாகிய கம்பா டவான் ப்ரம்மராக்ஷதனைப்பார்த்து மனதிற்கிஞ்சித்தேனும் பய மில்லாமலும் தன்னுடைய தேகத்திலும் பிராணனிலும்அணுவள வேனும இச்சையில்லாமலும் இவ்வுலகவாட்கையை வெறுத்து தீர்க்கவைராக்கியத்தையே கடைபிடித்தொழுகும் பரமபாகவத ஜனதாலும் தனக்கேற்பட்ட பிராணஹானிக்காக உள்ளத்தில் வருத்தாமல் சாஸ்தாத் ஜெகதீசவராகிய ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரணை யுடைய திவ்யதரிசனம்செய்வதற்கு இடையூறு நேர்ந்ததே

யென்றும் மகத்தான வியசனமேலிட்டால் ஆற்றொணாத்துயரக் கட்டிலாழ்ந்து தேகமெல்லாம் விடவிடத்து நடுக்கமுற்று மதி மருண்டு நெஞ்சயர்ந்து காவுலர்ந்து தளர்நிருகரங்களையும் சிர வின்மீதுகூப்பிக்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து ஸ்ரீ அழுகியகபி யினறிருவடித்தாமரைகளில் தன்கருத்தைதாட்டி தேவ ஆபத் பாந்தவா,-அனாதரக்ஷகா,-ஆநிமத்பாந்தவஹிதா,-பளைகசாயி, பாற்கடல்சயன,-பதிதபாவன,-பக்தபரிபாலன,-அணுமுதல்மே ருவரை யாவற்றினும்நிறைந்துள்ள பரிபூரண,-புராணபுருஷா, புண்யல்லோகா,-கருணபரண,-கார்முகில்வண்ண,-கமலக்கண்ண கெருடவாஹன,-கௌத்துவமணிபூஷண,-சங்க, சக்கர,—கதா, ப்த்ம,-சாரங்க,—நந்தக,—பீதாம்பரதரா,—சகல புவனதாரா,— சாகூதத் ஸ்ரீமகா லெக்ஷ்மிக்கிருப்பிடமாகிய அழகியவக்ஷஸ்ஸ் தலத்தாலோங்கும் சர்வேசுவரா, உன்னுடைய திவ்பதாரிசனார்த்த மாகவரும் இவ்வடியேனுக்கு இச்சமயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்தைப்போக்கிப் பாதுகாக்க உன்னையன்றி வேறுகதியுண் டோ ? முதலையால்பிடிக்கப்பட்ட கெஜேந்திரனுடைய முறை க்குவந்து தக்ஷணமே ஓடோடியும்வந்து கருவின்கழுத்தை உன் னுடைய திருக்கை சக்கரத்தாலரிந்து கரிராஜனை இரக்ஷித்த கஜேந்திரவரதா ? தந்தையால்விதிக்கப்பட்ட மரணதண்டனை கருக்கு சற்றேறனும்பயப்படாமல் உன்னையே தஞ்சமடைந்த ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய இடபக்கத்திருவந்து ஸ்தம்பத்திலிரு ந்து நரசிங்கமாக ஆவிர்ப்பவித்து தகண்டனான ஹிரண்யகசிபு வி னுடைய மார்பைப்பிளந்து இராக்கதசம்ஹாரம்செய்து திரி லோகத்தையும் ப்ரஹ்லாதாழ்வானையும் காத்தருளிய அஷ்டா க்ஷரஸ்வரூபனே ?—குடிகெடுத்தத்தையுடைய கௌரவர்களால் ப்ராணவல்லபைக்கும் மேலான மானபங்கவல்லபையிலுமுன்று முறையிட்டுக்கதரிய பாஞ்சாலியின் மானத்தைக்காத்திரக்ஷித்த ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ண ? இன்னும் பூமி, விண், பாதாளம், என் னும் மூன்றுலகத்திலுமுள்ள தர்ஜனாகளைநிகரித்து சர்ஜனங்களை இரக்ஷிப்பதற்காக அந்தந்த சமயங்களுக்கேற்றதாக நரசிங்க தாரங்களெடுத்தும் இணையற்ற பலதிருவிளையாடல்களைப்புரிந் தும் பக்தவத்ஸலனென்னும் பிருதையுடைய பரத்தலனே ?

இதருணம் மகாபாபியை இவ்வரக்கன்னை யிலகப்பட்டே னெனினைபபர்துகாதது உனதுடையதிவியகரீச்சனதனதை அடியே னுகந்து பரிபாலிக்கவேண்டும். ஸ்ரீமந்நாராயணவென்று? பற்பல விதமாய்த்துதித்து பின்பு ப்ரம்மராக்கதனபாபாத்து பிராண பீதியென்பது சற்றேறனுமில்லாமல் தன்னிருகரங்களையும் சிர வின்மீதகூப்பி பரமதயாளுவே பகவானே தரிசிக்கப்போகும் அடியேனை தயவுசெய்து விட்டிவிடவேண்டுமென்று அநேகவித மாய்க்கேட்டுமே இராக்கதன்கேட்காததினால் பக்தன் நானென்ன று அழகியநமபியினை தரிசனம்செய்துவிட்டு உடனேவந்து உனக் கிரையாகின்றேன் அப்படிக்கு நான் வரமற்போவேனேயாகில் ஏகாதசிவிரதத்தனைக்கெடுத்தவர்கள் அண்டியும் நரகத்தனை ன னடைவதமன்னியில் நான் அநுஷ்டித்துவரும் ஏகாதசிவிர த பலனையும் நான் எக்கணமும் கைசிகராகப்பண்களால் கானம் செய்துவரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்வியநாமஸங்கீர்த்தன குணகணபலனையும் இழந்துவிடக்கடவேனென்றும் இனனும் முக்கியமாகிய பதினனைகு சதநியவாக்குசனறுப்புகன்று ஸ்ரீ அழ கியநம்பியைசாகுவினைவதத னை ஆணயிட்டுக்கொடுத்த ப்ரமமரா க்கதனுடைய அநுமதிப்பிரகாரம அதிகுதூதலத்துடன் பகவத் தரிசனத்திற்குச்சென்று தான் பறையனைதால் ஆல்யதிற் கனனுகாமல் அதிகதூரத்திலின்று அழகியநம்பியைதேதத்தி ரம்செய்து வழகைம்போல் கைசிகஇராகத்திலேயே பற்பலவித மான பண்களோப்பாடிக்கொண்டு தரிசிக்கவென்று ஆலயதத்தின் முனபாகததிலோங்கும் திருதேரடியில நினறு நமபியை உள் ளன்புடன் உற்றுப்பாக்கலானன.

6. இவ்விதமாய் பக்தனுடைய கம்பாடுவான் பகவானை தரி சிக்கப்பார்க்க இடையில் கம்பியின் சந்நிதியில் பலிபீடமும், தவஜஸ்தம்பமும், கெருடாழ்வாரும், இருப்பதால் தனக்கு கம் பியினுடையதரிசனம ஆகாமல் மரைந்திருப்பதினால் மனவருத்த மூற்று கம்பாடுவான் தோத்திரமசெய்யலே பகவான் பக்தன் பால் இருபைகூர்ந்து பலிபீடத்தையும், தவஜஸ்தம்பத்தையும் வடபுரமாகச்சற்று விலகியிருக்கச்செய்தும் தன்னுடைய நெடிய

காஷிக்குத்தகுந்தபடி உயர்ந்தணிளங்கும் சந்திதிகெருடாழ்வா
ரை பக்தன்காரணமாக குலுகியிருக்கும்படிச்செய்தும் பக்தனு
டைய மனமகிழுதன்னுடைய திவ்யதரிசனதனையும் கருணை
யுடனளித்தான. பக்தனுகிய நம்பாடுவான் அழுகியகம்பினைய தின்
கரணசுதியாயும் தன்னிருகயணங்களும்குளிர தரிசனம்செய்து
அகேகவிதமாய்ததுதித்த கண்களிலானந்தபாஷ்பம் பெருக
தேகபரவசனுய் திவ்யநாமஸங்கீர்த்தனங்களை கைசிகஇராகத்
தில்பாடியும் மெய்மறந்து ஆனந்தத்திருக்கூத்தாடியும் உடல்
பொருளாவியையும் நம்பிககே அற்பணம்செய்து கெடுகேரம்
தரிசித்து ப்ரம்மானந்தவாரிதியிலாழ்ந்து பின்னர் அத்தலம்விட்
டகன்று சத்தியதத்திற்குட்பட்டு ப்ரம்மராக்கதனுக்குத் தன்னு
டலை திரிகரணசுத்தியாய் ஆகாரமாயளிப்பதற்காக அதிதீவிரமாய்
அரக்கன்வசிக்கும் கானகதனை நோக்கிச்சென்றான்.

7. இவ்வித திடசித்தத்துடன் நம்பாடுவான் செல்லும்
வழியில் சர்வவியாபியாகிய எம்பெருமான் ஓர் விருத்தவேதிய
னுருக்கொண்டு பக்தனிடமுன்பக்கத்தில் வழிமறித்துகின்றுக்
கொண்டு இவ்வழியாகச்செல்லவேண்டாம் கொடிய இராக்கதர்
களும் துஷ்டமிருகங்களும் வசிக்கும் அடர்ந்தகானகத்தைச்
சேரவும்செய்து உனக்குப்ராணஹானியும்நேரிடுமாகையால்வேறு
வழியாகப்போவென்று தடுத்துக்கொண்டு பக்தன்பக்கல் அனு
கமே நம்பாடுவான் தன்னிருகரங்களாயும் சிரசின்மீதுகூபபிக்
கொண்டு மிகுந்தசாழ்மையாய் ஆண்டவரே அடியேன் சண்டா
ளன் உயர்குலத்தோர் என்பக்கம்வரலாகாதென்று விலகிவிலகி
ஓடியும் மாயாப்பிராம்மணன் விடாமலே அடுத்தடுத்துப் பற்பல
நீதிகளைக்கூறித் தடுத்துக்கொள்ள பக்தன் மறையோனைப் பல
விதமாய்ப்பிரார்த்தித்து சுவாமி அடியேன் ஒருபிரம்மராக்கதனு
க்கு ஆகாரமாவதாக வாக்களித்திருப்பதால் சதியம் தவரமாட்
டேன் இவ்வழியாகத்தான் செல்லவேணென்ன மாயாபிராம்மண
னுகிய பகவான் பக்தனுடையமனதைப்பரிகூஷிக்க பலவிதத்தில்
போதித்தும் பயபயங்களைக்காட்டியும் பாகவதோத்தமன் சதி
யத்தைப்பார்த்திலும் இவ்வாக்கைபெரிதல்லவென்று உறுதியா

ய்க்கூறினான் இவ்வழியாகவேசென்று அடியேன் பிரம்மராக்கத னுக்கேஆகாரமாய் அநித்யமாகிய இவ்வுலகவாட்டாகையைவெறுத் து நசுவரமாகிய இந்ததேகத்தையும்விடுத்து சாசுவதமாகிய ஜெக தீசுவரனாகிய ஸ்ரீசுந்தரபரிபூர்ணேசனுடைய திருவடித்தியான பரனுப் எக்காலத்திலும் அழிவில்லாத மோக்ஷத்தையே அடை குவேனென்று ஸ்ரீ அழகியமணவாளப்பியின்பேரில் ஆணையிட்டு உறுதி யாகச்சொல்லவே மறையவனுருவாய்வந்த எமபெருமான மனதில் அதிகமகிழ்வடைந்து இவனைப்போன்ற உண்மையான பரம பாகவதன் வேறு உண்டோவென்று திருவுள்ளதில களிப்புற்று மேலுக்கு அவனிடத்தில் வெறுப்புற்றவரைப்போல் பாவனை காட்டி ஆனல் உன்தலிதியென்று வருதமடைந்தவரைப் போல் சொல்லிக்கொண்டு பக்தனிடமிருந்தகன்று மறைந்து விட்டான்.

8. பக்தசிரோமணியாகிய நம்பாடுவான் அதிசீக்கிரமாக ஓடோடி பிரம்மராக்கதனிடம்சேர்ந்து ஐயனே, அடியேனைப் புனிதனைக்குவதற்காக அகஸ்மாத்தாய் வழிமறிதென்முன்றோன்றிய புண்ணியவானே, இவ்வடியேன் இதோவந்துவிட்டேன் என்னை இந்தக்ஷணமே கொன்றுதின்று உன்னுடைய கொடிய பசியைத்தணித்துக்கொள்ளும் ஆப்தனேயென்று பிரார்த்தித் துக்கொண்டு மானிடஜென்மத்துக்குரிய மரணபயம் சற்றுமில லாமல் தக்சமயத்தில் மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கொப்பாக குளிர்ந்த ம்னைத் விளக்கிக்காட்டும் அலர்ந்தமுகத்தோடி தன்முன்பில்நிற் கும் ஹரிபக்தக்ரேசனைக் கண்டமாத்திரத்திலும் முற்பிரப் பில் இயாகசமையத்தில் தேவர்களாலளித்த சாபத்தினுடைய வும் அவர்களாலேயே மறுபடியும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அநுக் கிரஹப்பிரபாவத்தினலும் தன்னுடைய சாபம் நிவர்த்தியாகி சதகதி அடையும சமையம் வந்துவிட்டதாலும் ஸோமசர்மா வாகிய பிரம்மராக்கதனுக்கு முன்னிருந்த எண்ணமெல்லாம்நீங்கி நல்லக்ஞானமுதித்து,உன்னைநான்புசிப்பேன், நீ பரமபாகவதோத் தமன் நீ அநுஷ்டித்தவரும் ஏகாதசி விரதபலனையும் பகவா னுடைய திவ்யகல்யாணகுணங்களை கைசிகஇராகத்தில் அநேக

புண்களாகப் பாடி அதினால் நீ அடைந்திருக்கும் பலன்களையும் எனக்குத்தானம்செய்தால் நீ அடைவாயென்று சொன்னான்.

9. அதைக்கேட்டானம்பாடுவான் நான் ஏகாதசிவிரதபலனையும் கைசிகபண்பலனையும் உனக்கு தத்தம்செய்துக்கொடுப்பதாக வாக்களித்தபின்பு முன்சொன்னபடி என்னைத்தான் நீபுசித்து உன்னுடைய பசிதீர்ந்து நீ திருப்தியடையவேண்டுமென்று பக்தன்சொல்லவும், பிரம்மராக்கதன் உன்னைநான்புசிப்பேன் நீ அநுஷ்டித்துவரும புண்ணியபலனைத்தான் எனக்கு நீ கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இருவரும் ஓயாமல் வாக்குவாதம் செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

10. இவ்விதமாய் வழக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கும் இவ்விருவர்களுக்கும் பூர்வஜன்மத்தில்கிடைத்த சாபம் நிவர்த்தியாகி சத்கதிஅடையக்கூடிய நற்காலம் நெருங்கிவிட்டபடியாலும் பகவானுடைய மாயாமறையோன் அவ்விடமும்தோன்றி இருவர்களுடைய வழக்கையும்கேட்டு பக்தனை தனியாக அழைத்துச்சென்று மத்யஸ்தம்செய்பவனைப்போல் பாவனைகாட்டி பக்தனிடம் பிரம்மராக்கதன்கேட்கும் ஏகாதசி விரதபலனையும் கைசிகப்பண்பலனையும் தத்தம்செய்துக்கொடுத்துவிட்டுப் போம்பிள்ளாய் என் அநியாயமாக உன்ஜீவனை நீயாகவே இழக்கமன்றுடுகின்றாய் ஏகாதசியைக்கண்டதுயார் ? கைசிகத்தைக்கண்டதுயார் ? இவைகளெல்லாம் வாக்சாதுரியமுள்ள நாவலோர்களால் எழுதிவைத்த புராணக்கட்டுக்கதையேயொழிய வேறுண்டோபையித்தியக்காரனே ? சுவற்றைவைத்துக்கொண்டல்லவா சித்திரம் எழுதவேண்டுமென்ற பழமொழியும் நீ அறிந்திலையோ ? அந்தோ ? ஆக்கையிருந்தால்லவா அளவற்றசற்கருமங்களைச் செய்து அகிலசாம்பிராஜ்ஜியங்களையும் பெறலாம் ஆக்கையழிந்தபின் வேறுபோக்குண்டோ ? உன்மத்தனே ? இவ்வுலகில் அளவிலடங்காத மகாயோகிகளும் தபஸ்விகளும் ஸ்வாஸைபந்தனத்தாலும் அஷ்டாங்க போகாப்பியாஸங்களாலும் கற்பஸா

தணங்களினூலும் அநேகயுகவருஷகாலமாக இவ்வுலகில் உயி
ருடனிருந்து அவரவர்களுக்குரிய சதஸ்தானங்களைச் செய்துக்
கொண்டிருக்கின்றார்கள் அப்பேர்ப்பட்ட மஹான்களைக்காட்டி
லும் நீ புத்தியிலுயர்ந்தவனே ? அல்லது ஜாதியிலுயர்ந்தவனே?
அல்லது தவத்திலுயர்ந்தவனே ? கலியிலுயர்ந்தவனே ? என்
வார்த்தையை உல்லங்கணம்செய்யாமல் பிரம்மராக்கதன்கேட்
கப்பட்ட பலன்களை தத்தம்செய்துக்கொடுத்துவிட்டு சுகமாய்ப்
போவென்றும், பக்தனைவிட்டகன்று, பிரம்மராக்கதனை தனியாக
அழைத்துச்சென்று உனக்கு வலுவில்கிடைக்கும் ஆகாரத்தை
என் இழக்கமுயலுகின்றாய் சரமாபிசம்கிடைப்பது அதிகதூர்
லபம் நீபிரயத்தினம்செய்யாமலே உன்னுடைய பாக்கியவஸத்
தால் பலவந்தமாய்க்கிடைக்கும் ஆகாரத்தை விணைகவிட்டுவிடா
மல் சரீன இக்ஷணமேகொன்றுதின்று சுகமாக இருப்பாயென்
றும் "அன்னமயம்ப்ராணமயமென்று" கலைகளிலபுகலுவதை நீ
இராக்கதனுகையால் அறிபமாட்டாயென்றும் ஒவ்வொருவரிட
மும் தனிதனியாக தன்னல்கூடியவரையிலும் போதித்து அவ
விருவர்களுடைய மனதைப்பரிகூதிதுப்பார்த்தும் அவ்விருவர்
களுடைய மனைதிடத்திற்கு சந்தோஷமடைந்து பகவானுகிய
மாயாமறையோன நம்பாடுவானிடம, நீ அநுக்ஷிதகவருப, எகா
தசிரதபலனையும், கைசிகப்பண்பலனையும, முழுவதும் கொடுக்
காவிட்டாலும் ஒவ்வொரு புண்ணியபலன்களிலும பதிணறில்
ஒருபங்காவது இவ்வரக்கனுக்கு நீ தத்தம்செய்துக்கொடுதது
இவ்வரக்கனுடைய மனதைத்திருப்திசெய்வித்தேதான் நீரவே
ண்டுமென்று தானே மத்தியஸ்தனுகவும் நியாயாதிபதியாக
வுமிருந்து தீர்ப்புசெய்யவே அவ்விதம் பக்தனுகிய நம்பாடுவானும்
ஒவ்வொரு புண்ணியபலன்களிலும் பதிணறில் ஒருபங்கு தத்தம்
செய்துக்கொடுக்க அதை திரிகரணசுத்தியாக ஏற்றுக்கொண்ட
பிரம்மராக்கதனும் திருப்தி அடைந்தேனென்னவும் அன்றைய
தினம் கார்த்திகைமாசதிதிய சுக்கிலபக்ஷத் தேகாதசியுமானதால்
பகவானுகிய ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரணைசன் திருவுளமகிழ்ந்து பக்த
னிருவர்களுக்கும் முன்ஜன்மதினுடைய வரலாற்றையும் சாபம்
கிடைத்தவிவரமும் அவரவர்களுக்கே மனதிற்றோன்றும்படிக்

ருக் திருவுருவுள்புரிந்தும் லோமசர்மாவென்னும் விப்பிரோத்த
மன் முற்பிரப்பில மந்திரலோபகரியாலோப தோஷத்தால்
இயாகதனதகடதநிவைதது அதிலுலடைகத பிரமபராக்கத
ஜென்மதனை சுருணவாளுசிய லோக்தன திரவிபலோபதோஷத
தால் சண்டாளகுலதநிறபிரந்திருக்தும நமபாடுவாவென்னுமஜூ
ஹரிபக்தனல் நிவர்தநிசெய்வித்தும பக்தனையும சணடாளஜென
மதநிலிருநது ஜென்மலாபல்யமாக்கி அவனுகரும ஸத்கதியளி
க்கத்தானே காரணபூதனுகயிருந்து அடியார்களிருவர்களிடத்தி
லும் கிருவுளங்கூர்ந்து இருவருக்கும் எகாலத்தில தகஷணமே
தன்னுடைய சுயரூபத்துடன் ஸ்ரீபூமிநீளாசமேதனுகவும கரு
டாரூடனுகியும திவ்வியதரிசனமளிதது இருவர்களுடைய கார
ணஜனமத்தையும போக்கி அமபரதநினின்று அமரர்கள் கற்
பகமலர்களிலவருஷிக்கவும் தேவதுந்துபிகள் முழங்கவும் ரம்ப
ராபுராதிகள தேவகானமசெய்யவும் அப்ஸரஸ்திரீகள் காட்
டியமாடவும் தன்னுடைய சாரூபாத்காரமாகியும் அழிவில்லாத
மாகியுமுள்ள சாலோக, சாமீப, சாரூப, மென்னும் மூன்று
பதத்திற்தும்மேலாகிய சாயுஜ்யபதத்தைக்கொடுக்கவே, பக்தரிரு
வாகளும் வேதங்களாலும் புகழ்ந்தனைக்கவொண்ணுதவராகியும்
மகாயோகிகளாலும் காணக்கிடைப்பதற்கரிதாமையாகியும் சகல
காரணகர்த்வத்துவங்களுக்குடையவனுகியும், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி,
ஸம்ஹாரமாகிய முதலிதாழில்களுக்கதிபனுகியும சகல அண்ட
பிண்ட சராசரங்களையும தன்னுடைய திருஉதரததில்வைத்து
இரகூஷிக்கப்பட்டவனுமாகியும பரதத்வனுமாகிய ஸ்ரீமந்நாரா
யணனுட்கலந்து அழிவில்லாத பேரின்பமடைநதோங்கினர்கள்.

11. ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அம்ஸபூதராகிய வேதவி
யாஸமஹாமுனிவரால் அருளிச்செய்த புராணங்கள் முவ்வாறில்
ஒன்றுகியும மிகவும்மேன்மைபொறுந்திய வராஹபுராணத்திலும்
ப்ரம்மாண்ட புராணதிகளிலும் விரிதது ரைதது
நம்பாடுவாரென்னும் பரமபாகவதோத்தமன் ஸ்ரீ அழகியமண்பி
ளை கைசிகஇராகத்திலேயே நாமஸங்கீர்தனம செய்துப்புக
ழ்ந்தேற்றியும், எகாதசிவிரதத்தையும், அநுஷ்டித்துவந்து கார்த்

திகையாசம் சுக்கிலபக்ஷத்தேகாதசியில் எம்பெருமானுடைய அழிவில்லாத சாயுஜ்யபதமடைந்தபடியால், கைசிகஏகாதசிமான்மியமென்றும், புகழ்பெற்ற நம்பாடுவாச்சரிதமென்னும் அற்புதமாகிய இந்நூலை சிவபரத்தில் திருநாவலப்போவாரென்னும் நந்தனார் சரித்திரத்தை ஸ்ரீமத் பரமபாகவதோத்தமர்களால் செய்யப்படும் கதையைப்போல விஷ்ணுபரத்தில் சிறந்ததாகிய இந்த நம்பாடுவார் சரித்திரத்தையும் கதாரூபமாய் நடத்துவதற்சனுகுணமாகவும், சுருதி, உயுக்தி, அனுபவம், என்பதற்கிணங்கவும், கதாஸாரத்திற்கிணசந்ததாய் நூதனமாக கதைத்தொடற்சிகளும, விருத்தங்களும், கீர்த்தனங்களும், சிக்கல், முதலியுணவகளாலலமைத்துள்ள இத்திவ்ய சரித்திரத்தை இயற்றினவர்களும், அச்சிடுவித்தோர்களும், இயாவர்களுமுணரப்புகுனறவர்களும், பக்திஸ்ரத்தையாய்க்கேட்டவர்களும், இம்மையில், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்னும், நான்குபுருஷார்த்தங்களும்பெற்று மங்களமாகவாழ்ந்து மறுமையிலும், சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுஜ்யம், என்னும் சதுர்விதபதங்களுமெய்தி ஸ்ரீ அழகியநம்பியாகிய . ஸ்ரீசுந்தரபரிபூரணசுணடைய கிருவருளுக்குப்பாத்திரர்களாகியும், சதி, சுதர், செல்வர், தீர்க்காயுளாதி, சகலபாக்கியஙகளும், மென்மேலுமபெற்று ஆசந்திராகாகமாய் செழித்தோங்கி வாழ்வார்களாக.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

நூல்வரலாறு முற்றிற்று.

இங்ஙனம்,

அடியார்க்கடியன்

சேலம் அருட்கவி S. T. வெங்கடநாயன்.

1408

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத் ராமராஜாய நம:

ஸ்ரீஹரிபக்த சிரோமணியாகிய

நம்பாடுவார் சரித்திரம்.

விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

அம்புவி யோடுவிண்ணை அளந்தமெய்ப் பொருளாமழகு
நம்பியின் புகழைப்பாடும் நம்பாடு வார்சரித்ரம
அபபுவி தனிலியற்ற அம்புலி யணிந்தோன்ற
தும்பிமா முகவனுன்றன் துதிதனமே போதறுவேணே.

ஜெயஜானகி ரமண என்ற வர்ணமெட்டு.

ராகம் காட்டை—தாளம் கண்டஜாதி ஏகம்.

பல்லவி.

ஜெயவிக்ன ஹரதேவ ஜெயவல்ல பைமணைவ

அநுபல்லவி.

ஜெயசிததி கணநாதா ஜெயவரப்ர ஸாதா ஜெ.

சரணம்.

1

சகல கார் யனுகூலா சர்வேசுவ ரியின்பாலா
அகில ஆ கமமூலா அன்பர்மன லோலா ஜெ

2

கடலே பய ரவலுடனே கரும்புமோ தகப்பீயா
அடையும் வடை எள்ளுணடை அதிரஸமுண வாயா ஜெ.

3

நம்பாடு வார் சரிதம் நானிலத்தில் கடைபெறவும்
தெய்வாகப் பாடிடவும் தேவனே சரணம் ஜெ.

விக்னேஸ்வர துதி

தும்பியின் முறையைகம்கடுத துயலொழித் தாண்டவழக
நம்பியின் பாதமேற்றும நடபாடு வார்சீர்பாடி
வெமபவ மணுகாதென றும வேலசூ முலகிலோகை
நம்பினேன் விக்நவக்னேஸ நல்லருள் புரிவாய்போற்றி.

ஜெயராமா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம நாட்டை—தாளம ஆதி.

பல்லவி.

விக்நவச் னேஸ ஜெயஜெய

அநுபல்லவி.

விக்நேஸ்வரின் சேஸ நாயகஜெய வி

சரணம்.

1

அரவிந்தநாபன் றிரு வடிபணிந்தேற்றிடும்
அடியார்புகழுரைக்க அன்புகூர்ந்தெனக்கு
சுரவந்த்யாகிருபை நர செய்குவாய்
சுபப்பிரதாயக வி.

2

கம்பாடுவாராம் புகழ்மிகும் நம்பாடுவாராம்
நல்லன்பன்காதையை நலமுறும்தமிழில்
அம்புவிதனில்பாடி இந்த ஆகமமசிபெற
அடியேனுக்கருன்புரி வி.

3

உன்பாதமலரை அளிதெனக் குன்பாதமலரை
குற்றதுணையிருந்து உலகிலெண்டிசையிலும்
என்பாடல்சிராய நடைபெற் றெழில்மிகுந்தோங்கிட
எந்தையே வருமருள் வி.

சரஸ்வதி துதி.

அவனிவிண் ணுதியோடு அண்டசரசத்தை
பவனமாம் தன்வயிற்றில் பக்குமாய் வைத்துக்காக்கும்
சிவனுமை துதிக்கும்தேவை சிந்திக்கும் பக்தன்காதை
கவனமா யிபற்றியோங்க கலைமகன் கழல்கன்போற்றி.

மாதாடபாரதேனே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் கமாசு தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

வாணிகல் வாக்கருள்வாய் வனஜன் ராணி

அநுபல்லவி.

வாணிகல் வாக்கருள் வீரூருபம் தகபாணி வா.

சரணம்.

1

ஆரண மங்கையுன் அருள்கூடாதிவ் வடிமைக்கு
காரணத் தருவாயே கண்டதுபோல தாயே வா.

2

ஓவாவைக கம்பரைதி அகிலத்து றும்பாவலர்
பாவொரு வாகுமஞானத் தருகசெய்தவென் தாயே வா,

3

கமபாடு வாரென்னும் நாரணன் பக்தனும்
அபதவி புகழாதிடும் அவனைகாதை அறையவும் வா.

ஆழ்வாராதியர் பன்னிருவரின்றுதி.

விருத்தம்.

நம்பியின் புகழைப்பாடும் நமபாடு வார்தம்காதை
எம்பிரா னடியரெல்லாம் ஏற்கவோர் சரிதமாக
அம்புவி தனிலியற்ற ஆழ்வார்பன் னிருவரின்பா
தம்புஜம் சிரமேற்றுண்டு தமிழுரை செய்குவேனே.

ஆழ்வாராதியர் பன்னிருவர்களின் பெயர்.

விருத்தம்.

பொய்கையூ தன்பேய்மழிசை பொருளுணர்ந் தோங்கும்மாறன்
மெய்மைசேர் குலசேகரன்சீர் மேவிய பெரியாழ்வார்தம்
கைதனில் வளர்ந்தகண்டாள் கனமிகும தொண்டரடிப்பாணர்
மைதிறம் வாய்ந்தநீலன் மதுரமாம் கவியாம்மாதோ.

உடையவர் துதி.

புடவியில் நம்பியின்சீர் புகழையே பாடுமுண்மைப்
படிதெறி வழுவாபகதன் பாடுவான் சரிதகதனை
குடமுனி மகிழ்தென்சொல்லால் குணமிகும் கதமாக்க
உடையவ ருமதுதிவ்ய உபயபா தகமள்போற்றி.

மலேந்திரகிரீசுவரன் றுதி.

கரிராஜ வரதன்பாதம் கருகுலும் பகலுமேற்றி
வரராஜ னென்றுமமாகூடி வாய்ந்தநம் பாடுவார்பா
சரியாக தென்சொலலாலோர் சரிதகிர மாயியற்ற
கிரிராஜ ரும்மலேந்தர கிரிப்பெய ரீசாபோற்றி.

அழகியநம்பிபெண்ணும்
ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூர்ணைசன் றுதி.

விருத்தம்.

ஆதியு மந்தமின்றி அகிலச ராசரத்தும்
ஜோதியாய் விளங்கியோங்கும் சுயமபிர காசனுந்தன்
பாதமே கதியென்றெணணி பக்திசெய் பாடுவாரின்
நீதிசோ கதையியற்ற நின்றிரு வடிகள்போற்றி.

ஸாரஸதளஸமநயனு என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் கமாசு தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சுந்தரபரி பூர்ணை அர
விந்த லயசரணை.

அநுபல்லவி.

இந்திரா ஞதிய நிடுக்கம் தீர்த்துகாத்திட
யாதர கிரியையுள் மகிழ்வாய் முதுகெதித

THE KUPPUSWAMY SASTRI
RESEARCH INSTITUTE, MYLAPORE
MADRAS-600 004.

சரணம்.

1

ஆ ணைப் பொரு ளான அகிலஜெகதீசுவ்ர
கா ணை நலம் அருள்வாய்நாவலாபுகழ்நாதனே
வாரண முறையிட வந்து கருணைவாட்டி
பூரண கருணைபெய்த புஷ்கர நாபபூரீ சு.

2

ஆ தியில் குசேல னென்னும் அந்தணனுடன்சாந்தீபன்பால்
கோ தரக் கல்வி பயின்ற கோபாலனேதவாதசை
நீதியா யாசாளும் நினைக்காண வென்றுவந்த
வேதியன் வறுமையைப் போக்கி வள்ளலாய்சசெய்த சு.

3

அம் பான விழிகள் வாய்ந்த ஆயர்குலமாதரை
கும் பாகக கூடி சுகித்த கூவினையளந்தப்பாதனே
நம்பாடு வாரிட நற்சரி தமுரைக்க
அம்போரு ஹாகூனே அடியேனுக் கருள்புரி சு.

நாதன் சரித்திரமானர்தம் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் சங்கராபரணம தாளம ஆதி.

கண்ணிகள்.

நம்பாடு வார்சரித்ர மின்பம் நவிலக்கேட்க
நாடா தகலும்மனத் துன்பம் ந.

1

வெம்பும் மனக்கோடல்க ளோடும்
வேதாந்தவ கள்ளை கூடும்
உம்பர்க ளுனமிதில் நாடும் உள்ளன்பாயழுக
நம்பியைத் தொழுதிடும் ந.

2

உண்டோ அவனைப்போல பக்தன்
உலகெங கும்ப்ர சித்தன்
என்னடிமை போற்றும்சுத்தன் ஏமனென்ற
சகதன் ஜீவன்முகதன் ந.

15

3

ஸ்ரீபக்தர் களிலே முதலோன்
அவனி யோறகு மேலோன்
பரிபக்குவ மானேன் பரந்தாழினைப்
பாவ்ய சதகுணசீலன்

ஆதனூரிலொரு வேதியர்குலத்தில் என்றவர்ணமெட்டு.

இராகம் கல்யாணி—தாளம் ஆதி.

லாவணி.

1

ஜெம்புக பாவதாணைச் சேரியில் ஜனித்தவன்
ஜாதியில் யறையனவன்
அம்புஜ நாபனை அகதலன் விருத்தியே
அல்லும் பகலும்துதிப்போன். 2.

2

பூர்வ வினைப்பயனல் புவியில் புலபனுயும்
புணணியம் தவருதவன்
சார்வ காலத்திலும் சஜ்ஜன சங்கத்தில்
சந்தோஷ மனமுள்ளவன். 3.

3

காமக்ரோ தாதியைக் கார்ருப் பறக்கச்செய்து
கருத்தை ஹரிபால்வைத்தவன்
நேமத்தை வழுவாமல் நிஷ்டைத் துப்புறவாக்கும்
நெறிகளைக் கைக்கொண்டவன். 4.

4

நம்பிச் சாம்பானென்னும் நாம மடைந்தழ
நம்பியைத் துதிப்பதினல்
நம்பாடுவானெனும் நற்பெய ரோங்கியே
நாரணன் புகழ்நவில்வோன். 5

5

அல்லும் பகலும்சொல் ஹரிஹரி யென்பதே
அவன்செய் யிபற்றெழிலாம்
கல்லும் உருகிடவே கரியமால தருளிடும்
கானமெக்கணமும் செய்வோன். ஆ.

விருத்தம்

வானிதி சூழுமுலகில் வளமிகும் ஜோதிநாடான்
சீரது மிகவும்வாய்ந்த சிறப்புள சுகுணவேந்தன்
காரது பொழிந்துசெங்கோல் கணமதா யோங்கிநல்ல
போரது பெறவென்றெண்ணி பெறுமைசோ மசம்செய்தானே.

இராகம் கேதாரம்—தாளம் மிஸ்ரசாப்பு.

கட்கா.

1

பூவுலகத்தில் புகழ்பெற்ற தாம்ஜோதி
புரத்தின் சிறப்பதைப் புகலக்கேளும்
நாவலர் கள்போற்றும் நாட்டுக்கல்லாம்நல
நாயக மாக விளங்கிடுமாம்.

2

வானமளாவிய மெத்தை மேடைகளும்
வளம்பெற்ற கோபுர மாலயமும்
வானில கம்போல வண்ணமவிளங்கியே
வானவ ரும்மதிக்க வாய்ந்ததுவாம். பூ.

3

ரவரண்டு வர்ணத்தார் இன்பமுடன் ஸதா
சசன் விவ்ஞ்ஞுவடிவை இதயதெண்ணி
பாரிலவர்களுற்ற பணவுள்ள விதியைக்கை
சோர விடாமலே சூகஷிப்பாராம். பூ.

4

மல்லிகைமுல்லை யிருவாகூதி தெண்பகம்
மாந்தர் மயங்கும் மனோரஞ்சிதம்
அலரியுமதாமரை நீலோத் பலமுமோங்கி
அடர்ந்தண்ணங் கள்சூழ்ந்து சோவாமும். பூ.

5

யாக்குடன் தெங்கும் பலாமாவாழைபுளி
பீழங்கன் புஷ்பமோங்கும் பலவிருகுமுய்சி
லாக்கியமாகிய ஸ்ருங்காரச் சோலையும்
வாக்கு மனதிற்கெட்டா வளம்பெற்றதாம். ரு.

இராகம் கல்யாணி—தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

யாகம்செய் தானேவேந்தன் ஜோதிபுரீயை
நாகரீகமா யாள்வோன்

அநுபல்லவி.

யாகம்செய்தான் ப்ரம்ம யோகியர்போகதென்சி
னேகம்பெற்றுமனதின் சோகம்தீர்ந் துய்யவே. யா.

சரணம்.

1

ஸோமசர் மாவென்பவன் மறைகள்நான்கும்
சோராமல் கற்றுணர்ந் தோன்
நாமகளருள்பெற்ற நலமிகும் விப்ரனை
நல்மணதாகப்பு ரோஹித ணுய்க்கொணை டு. யா.

2

அன்னதானம் முதலாய் கலைகள்புகல்
அறங்கள் நாலெட்டும் செய்தும்
பிணமின்றி ப்ராம்ம ணர்க்குப்பொருளுய்நல்கி
பீடுயர் வேந்தர்க்கும் பிரியமாய்ப்பரிசிந்து. யா.

3

ஆகமங் களுமுணர்ந்த அந்தணர்சூழ்ந்து
ஆரணங் களை கோவுதிக்க
போதிசயனன்தாளைப் போற்றித்தன் கோரிக்கை
பொருத்தமாய் நிறைவேறும் பொருட்டாகவேசத்ர. யா.

போஜனச் சிறப்பு.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை—தாளம் ஆதி.

போஜன சிறப்பைக்கேளும்
மாஜனங்களே

1. போஜனசிறப்பின் பொருளதைப்புகல, ஈஜகத்தோர்க்கது எளிதலவரிதாம், ராஜர்கள்புஜிக்கும்தே ஜோமயமாகிய, பாஜியென் றுரைததிமெ பற்பலதறிவகை, அவரை பீர்க்கைகாய் புடல்கொததவரை, வெண்டைடூசினிசாம் பற்பூசினியும், யோகியாருர்தும் பாகற்சுண்டை, ஆகமுரைக்குமா தண்டைகோவையும், புல்லாகஷியேகேள் கல்லகெல்லி யரை நெல்லிக்காயும், வல்லபமானபி லாமாகூரை, சொலலநீர்சுறக் கும நலலசேனையும, சொல்லொணு பற்பல வள்ளிகிழங்கும்,

தொல்லுலகினிலுள தொகைமிகும்கறிவகை
வல்லவரானவர் வண்மைசேர்பதமுடன்
நலலவிதமாய்கள பாகமாய்ச்செய்து
நல்லமனமுடனே நல்கியுண்பித்த. போ.

2. பலவிதப்பொடித்துவல் நலமிகுசாம்பார், விலையுளாஸமுட னிலகுமோர்கூடியும், பலெபலெலெனும்பச் சடிகசிடியும், குவலயம் புகழ்மோகா ஸம்பரிபலதும், இலைக்கழகாணபிட் ளாசெட்னிகளும், எலு மிசனைசாரதனைதமாவுகிளாவிலல் ஜலுதியிலுண்பதர்க்கானவுறுகாய், என் னென்றுசொல்லுவேன் வர்னிப்பதரிதாம, இன்னமுமுரைப்பேன் நன் னயமாய்க்கேள், கன்னியர்சிறந்துள கேரளநாட்டின், உன்னிதசமை யலும் உளர்ஜிதமாக, மன்னவன்சொற்படி மாகஷியாய்ச்செய்து, இங்க போர்களும் இதுநலதென்று, சொன்னயமிகுமகறி வகையையும் சொல் வேன, பின்னமிலாதழலன்காளன் பீடியாவியல்கூட்டுக்கறிகளும், எரி சேரிபுளிசேரி எழிலெள்ளுக்கறியும், கொஞ்சிகொழுஞ்சிவரும அள்சுகமே கேள், இஞ்சிதயிருபுளி'யிஞ்சியும்பலவிதம், வஞ்சியேவேப்பிலை கட்டி பலேஷோக, வரிக்கைசக்கையும் பெருததமாம்பழம், சிகன்பூவன் சிறந்தரூலிப்பூவன், பங்கமிலாப்பா ரூயன்கோடன்பழம், அடையு டன்கடலை பருப்புப்பாதமலும, இடிததுபபிழிந்தப்பா யஸமநெய்ப்பாயஸம, பிடியிலடையேபழ ப்ரதமன்பால்பாயஸம், புடவியெலாமவிலை பொரும மடமானே, அப்பரும்வடையெள் ளுருண்டையுமதிரஸம, ஒப்பமாய் சகலை சேனைகாயிலல், உப்பேரிவகை சக்கரைபெரட்டி, பப்படவகை கள் பற்பலவிதமாய், செப்பமாய்க்கோள சமையல்செய்வித்தும், இப் பதிபாகத் துடனிருவகையும்,

ஒப்புயர்வின்றியே ஒழுங்காய்செய்வித்து
ஒவ்வொருவாகளும் ஓஹோபேஷ்பேஷ்
அப்பப்பாவிருந தற்புதமென துளம
ஆனந்தமாயுண்டு அனைவரும்புகழும். போ.

3. சுருமாகுஞ்சா மோஹனலாடும், காதலாமிகெ பாயஸத்துடனே, அறிவுனோர்செய்த ஸாமிகெபேணியும், பதர்பேணீஸோ மாஷ்பொளியும,

லட்டுலிலேபி ஜாகங்கிரிஹல்வா, திட்டமாய்மைசூர் பாகுபால்கோவா, வடையதிரஸத்துடன் முருக்குதேன்குழல், காரமுரலென்னும் காராபூசனி, சிறியவர்க்குரிய ஓமப்பொடியும், சிறுவடைபெருவடை காராவடையும், தயிர்வடைரஸவடை தான்தான்மேலெனும், உள்ளிவாழைபி லையர்ந்தபக் கோடா, மெல்லியேபுளிதயி ரெள்ளுடன்தேங்காய், நல்லஎலுமிச சைசாதங்கள், வாங்கிசேரிபுக ழோங்கும்பகாளா, பாத்துகள்ருசியதைப் பார்த்துளமகிழ்ந்து,

விள்ளர்க்கரிய வெகுவிதஸாமான்
விமரிசையென்றுமெ விணடுநாவால்கொட்டி
உள்ளமகிழ்வதா யுண்டாகல்விபவத்தின்
உண்ணிதமவெங்கட ராயனுரைக்கும் போ.

விருத்தம்.

1

மகத்தினை செய்வித்தோங்கும் மறையவன் முன்னுட்செய்த
அகத்தின்வல் வினையிலுலே அறிவது மயனகியிவ்விடி
இகத்தினில் மந்தரம்செய்கை இரணடிலும் தவருய்ச்செய்த
மகத்தினில் முனிநாதுதேவர் மாளவே சபிதிட்டாரே.

2

அமரரின் சாபத்தாலே அந்தணன் ஸோமசர்மா
கிமிமவும் குனியாவண்ணம் நிகழ்ததொரு சூலநோயால்
குமுரியே அழுதயாகது குணமுரு துழன்றுமாணடு
அமரர்சொல் போலப்ரம்ம ராக்கனு யுதித்திட்டானே.

விருத்தம்.

1

இவ்விடியும் மறையோன்செய்த இருவகை லோபத்தாலே
கவ்டமை தடையவேந்த ருகிய சுகுணவாளுள்
கவ்டமை தெய்கிஆயுழ் காலமும் நிர்ந்திறந்துஸ்
பவ்டமாய்ப் பறையனுகப் பார்மிசைப் பிறந்திட்டானே.

2

சண்டாள குலதிலுதம்பிச் சாப்பாரு யுதித்துவேந்தன்
திணடோள னழுகமபித் திருவடி தனையேபோறறி
கண்டோர்கள் புகழுக்கானம் கைசிகப் பணணல்பாடி
உண்டான பலனுல்நம்பா வெனனைப் பேர்பெற்றானே.

சுரையோ படர்ந்திருக்கும் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம புணஞ்சுவராளி தாளம் சாபபு.

தொண்டிச் சிந்து.

சேரியின் சீரைகேளும் பறச
சேரினவிமரிசை யைப்புகல்வேன் சே

சுரையும படாகஙிருகதும்-குடிசைக்-குற்ரசசுவர்சாணும் முழுமூளள தாம், கலையான் அறிப்புறிலை-ஓலைக-காறறிறபறகுமகாற் றூடிணைப் போல, தோலூரும கேணிகருமம-எருகும-சாரணம மாரிலைகளைட ஙகளாம, காலாபகதறிலுமே-நாயகள்-காடிகருலேசதுவெளள ளெலலேசகவ வம, மதனை நணடுகளாயும-சுட்ட-நாற்றதறின் மோப்பதனை நாடிவாளில, சுதறும பருதகளும-சூழ்ந்து-எத்திகொணடேகும இரைசிகளா, ஆளை யுதறதவண றுச-பசலையும-ஆணும பெண்கள்பால ரானநமாய், பாபக களை ணைமேல-பறச-சாதிகேறறபபசுக கொனறுதினறு, களருனைபுக் ளகளலிதறும-ஒசைக-கனமாயமுழஙகும் தமுகடிதகும, பளருகள பாடிகொண்டும-அவா-பாரிலசாமபகுலம மேலனபாராம. சே.

விருத்தம்.

பறையனை யுதிதத்மவதன் பற்றுமுன் னெண்மவாடை
நெறியது வழுவாயணணம நோமைசோ பதத்தைநாடி
பரிவுடன் விதிதணுநாமம் பாடியே காலமேபோகி
பறையரில சோனகி பகதனைய் விளஙகினனே

பேதை நெஞ்சேயிந்த ஜென்மமெடுத்துநான் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம கலயாணி தாளம ஆதி.

பல்லவி.

ஐயரூரீ சுந்தர பரிபூரண சுவாமிநான்
அடைநத ஜென்மம் போதும்.

அநு பல்லவி.

மெயயனே நான்னைடென மேதினிவாட்கையை
தயயனே தயா தீரப்பாயே ஐ.

24

சரணம்.

1

புவியிலுதித்துப்பூவை மண்பொன்னி னுவலால்
பூண்டவல் லல்கள் போதும்
பவஸா கரம்பட்டப் பாவியாமெனக்குந்தன்
பதமல ரளித்துக் காப் பாய ஐ.

எல்லையில் லாதப்பொல்லா இடருற்றேனெனந்தையே
எழான் றெழுத தானவா
தொல்லைக ளகற்றியுன் தொண்டரோடென்னைசேர்ப்பாய்
தொல்லுல களந்தவ னே

3

சண்டாள ரும்நம்பிச் சாம்பாரும்அடியேனை
சர்வவயா பியாம் விஷ்ணுவே
அண்டாமல் அகலெனறு அறைவது ஞாயமோ
அபயம் அபயம் அபயம்.

முங்கிமுழுகுகிற பெண்ணே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம தனயாசு தாளம ஆதி.

பல்லவி.

சுந்தர பரிபூர்ண சுகாமியின் தரிசனம்
சுபங்களை ஈந்திடு மே.

அநு பல்லவி.

பந்த பாசத்தழலும் பாமரா ராகிலும்
வந்தனை செய்தால்நல்ல வாழ்க ளளித்துக்காக்கும்

சரணம.

1

விணுய் வாணுளைப்போக்கேல் விஷ்ணு வழுகம்பி
விரும்புவ தெல்லாம் கொடுப்போன்
தூணில்னின் றுதித்துப்ரஹ்ற லாதனைக் காத்தவன்
தூணையின்றி வனம்சென்ற துருவன்றுயர் தீர்த்தவன்.

25

2

ஞாலமேல வென்ற அபய மிட்டகரியின்
அலல லகற்றிக காத்தாளை
பெணைநப் பாஞ்சாலிபண்டு பெருங்குரா லிட்டுக்கூவ
ஆதாவ கூராநதாடை அளித்தவள மாணமகாத்தான்

3

பறையன் மறையோனென்னும பாரபகுதங்கள் எண்ணான்
பகதருள ளதநினில் வாஸன்
பரம பாதகனென அஜமின ஒருகதம்தன்
பமம பததனைதயீந்த பமந வதம்லலனை

விருத்தம்.

1

நம்பாடு வான்தன்னுள்ளில் நாராணன் பதத்தைநாட்டி
அமபுவி மாயாபாசம் அகலவே அறிவாலோட்டி
கும்பலாய்க கேட்போர்க்கீசன் குணமெனு மழுதையூட்டி
நமபிம்ய துணையென்றண்ணி நலயாதனை செய்திட்டானே.

2

இவனிதம் பாடுவான்தன் இதயதநி லின்பம்மேவி
செவவையாய தெவயதேசம் சென்றுமே யாத்ரையாக
ஒவவொரு கேஷதநிாதநும ஒங்கும்ஸ்ரீ ஹரியினமாகஷி
அவவவவி டதநிற்பாடி ஆனந்த மெயதுவானே.

3

ஆண்டுகள் மூன்றென்காக அவனியாத் திரைசெய்தள்ளில்
தூணடிடும பக்தியாலே தூய்மைசோ பாடுவானதன்
ஆண்டவ ணமகுறுங்கை அழகிய நம்பிப்பாதம்
வேணடிதன் ஜனனபூமி வேகதநி லெய்திணானே.

4

எய்திய நம்பிச்சாம்பான் எம்பிரான் நம்பிதன்னை,
மெய்மைசே ரன்பினாலே மென்மேலும் புகழ்ந்துமேதன்
கைதனை சிரசில்கூப்பிக் கரியமால் காகஷிகாண
மெய்மனம் வருந்தியுலவாய் மெழுகென உருகுவானே.

மார்கழிமாதம் திருவாதிரைநாள் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

கார்த்திகை மாசம் கழுமொண்ணு எகாதசி
கணமிகும் வாத தினதிலே.

அநு பல்லவி.

பார்த்து வடிவழக நம்பியை தரிசித்து
பாகெதி பெற வேணுமேம. கா.

சரணம்.

1

பறையன் ஆனதிணுவ்நான் பாப்பார்கள் பக்கமசென்றால்
பாவங்கள் விளாதிடு மே
அருகில போகாமலே ஆலயத் தெதிர்நின்று
ஐயனை தரிசி மனமே. கா.

2

காலில் நகம்முளைத்த நாள்முத லாகவெந்தன்
கவலையாழிய விலலை யே
மாலின் றிருநாமதனை மறவாம லெக்கணமும்
மகிழ்வுடன புகழ் வாயே. கா.

3

பாகவதர்கள் போலுன் பக்த ரடிகண்தினை
நந்துவாம பிருதுடை யோன்
வேகமோடிச் சென்று வைவ்ணவ நமபிதாளில்
வீழ்ந்துப் பணிவாய உடலே. கா.

விருத்தம்.

ஆண்டொரு பன்னிரண்டும் அழகிய திவயதேசம்
வேண்டிய தலங்கள்கண்டு வேகமாய்க் குறுங்கைசேர்ந்து
தேண்டுள பனையன்பாகத் தெரிசிக்கப் போகுங்காலை
ஆண்டவன் பரிகைஷ்பத்தன் அடக்கண்கை லகப்பட்டானே.

THE KUPPUSWAMY SASTRI
RESEARCH INSTITUTE, MYLAPORE
MADRAS-600 004.

இராகம் கேதாரம் தாளம் சாப்பு.

கட்டளை.

1

சோம சர்மாவென்னும் வேதியன் கலைகளில்
சொல்லுவதெலலா முணர்ந்திருந்தும்
நேமத்தை விட்டதால் நிகமபா ரூகதன்
பூமியி லுதித்தான்புல லாகளுக.

2

மாஹேந்த்ர மென்னும் மலையடி வாரத்தில்
ஆஹியும் மிருகங்கள அடாந்தகாட்டில்
பாஹு பலதேதாடு பரஹிம்சை செய்துமாண்
சாஹஸத் தடனேங்கி சஞ்சரித்தான்.

3

நம்பாடுவானென்னும் நல்மனத்தோனழக
நமபியின சேவையை நாடிச் செல்ல
வெம்பியப் பரியா லுழலப்பம்ம சாக்கதன்
பமபியே பக்தனை பறறிகொண் டான்.

4

பிடிபட்ட பக்தன்தன் ப்ராணனுக் கஞ்சாமல்
தடைபட்டுத தரிசனம் தவறும்என்று
விடவிடத் தடலெல்லாம் வியர்த்துள்ளம் வருந்தியே
கொடிய வாக்கன்பால் கூறலா னன்.

5

ஆண்டவ னேயிந்த அடியேனை விடும்சக்ரம்
பூண்டவ னடிகளைப் புகழ்ந்தேற்ற வே
வேண்டி வந்தேனென்னை வேதனை செய்யாமல்
ஆண்டவ னருள்பெற அனுப்புமை யா.

விருத்தம்.

அரக்கனும் பாடுவானும் அவரவர் விதிவசத்தால்
நெருக்கமா யடர்ந்தகாட்டில் நேரிட்ட வினையாலவர்கள்
உருக்கமும் கடுமையாக உரைத்தமே யிரண்டுபேரும்
தருக்கமும் புரிந்ததனையித் தமிழில்நா னறைகுவேனே.

மார்க்கத்தில் கண்ணனை வர்ணனை.

இராகம் அடாணை தாளம் ரூபகம்,

கண்ணிகள்

1

ஆடாத னேனையிவ ழிவந்தாய் நீயெனைக்
காகாவ தற்காய் நோடாகள
நோடாகெளிந்தன நெஞ்சம் மகிழ்வாக
நினைத்தின்றுப் பசிதணி வேன்

2

ஆண்டே யென்னைதின்ன லாகாது வழையுன்
அடிமலர் களிலவிழுவேன் தேண்டுளபம்
தேண்டுள பம்பூண்ட திருமாலே தரிசிக்க
தேவனே நான்செல்ப வன்.

3

மானிடப் புழுவேயிம் மிரட்டென்பால் செல்லுமோ
மறுத்துன்னை விடுவதுண்டோ தேனடையை
தேனடை யைப்போலப் பிழிந்துந்தன் தேவுத்தை
தின்றெறந்தன் பசியைத் தீர்ப்பேன்.

4

நானுனைக் கெதிரியோ நல்லன்ப னேயுந்தன்
நளினப் பதம்பணிந்தேன் தினன்மீதில்
தினன் மீதில தனைய கூர்ந்தனுப் பும்மையா
திருமாலின் சேவை செயய.

5

திருமால் திருமாலென்னும் திருட்டுப்பா வையும்சொல்லும்
திண்ணமாய் நானேற்றிடேன் பொரிமாவைப்போல்
பொரிமாவைப் போலுனையப் பொடிதனணை செய்துண்டு
போக்குவே னென்பசி யை.

6

என்ஜீவ பயத்தினுல் இயம்பும் வார்த்தைகளல்ல
ஏமாற்றும் செய்கையல்ல தன்றனபன்
தன்றன பன்றிருத் தாட்பணிந் தடியவன்
தவருதன் னிடம்வரு வேன்.

7

மானிடர் வாக்காலென் மதிமய காகென்ன
மலடியென் றிறண்ணினாயோ நானுடனே
காணுட னேயுன்னை தினமிறந்தன் பசிபோக்க
நற்றரு ணம்யிது வே.

8

சத்தியம் தவறிடேன் சாற்றென்பொய் வாச்சைநான்
சாவ வயாபியாகிய அதசண்டாத
அத்தன பாததாணை றறியை சேவித்திங்கு
அனைகூணத் திலவரு வேன்,

9

விக்ஞணைவக் கள்ளரைப் விரிதுணைக்தும சேதி
வின்மணனும அறியுமடா ஓவ்தணைாக
உவ்ணமாக வெந்தன உள்முனி யசவசயமீல
உனனோநான் விடுவதில் லை

10

வகேவென்ன் றென்னோநீ வங்கச்செய் திடவேண்டாம்
என்வார்தை யொன்றைக்கேட்பாய் ஏகாதசி
ஏகாதசி வாத சாக்ஷியாய் வருகின்றேன்
என்னோநீ ரனுப்புமை யா.

11

இவ்விதம் பாடுவான் வகா தசிசாக்ஷி
இட்டதின் பொருளுணரா அவவமயம்
அவவமயம் ப்ரமம ராகதன் வினவுவான
அவன்பேரூர் வாதபல னும்.

மிருக்தம்.

ஆவ்லாய் கம்பியோங்கும் ஆலய மேகவென்னும்
கேவல மானிடாநான் கேட்பதற் கிசைந்தநீயும்
மேவிடு மூரும்பேரும் மேலெனு மேகாதசியின
பாவம் நானறியசீராயப் பரிவுட னணைறகுவாயே

விருத்தம்.

அரக்கனை லறையக்கேட்ட அடியவன் மனத்துளென்றும்
வரிக்கும்நன் பக்தியோங்கி வளர்வதின் வண்மையாலே
உருக்கமாய் நம்பியைத்தன் உள்ளத்தில் துதித்துமேயங்
கிருக்கும்பொல் லாங்ககற்ற இன்சொலா லியம்புவானே.

இராகம் மோஹனம் தாளம் ஆதி.
ஒன்றிச் சிந்து.

ஆண்டோனான் சொல்லக்கேளும்—ஆற்றல்மலிந்த—அரக்கசிரோமணி அன்புடனே, காரியமாலுந்தியுனதோன்—படைப்பில்—காசினியிலுயர் திருக்குறுகுடிவாழ், உரகசயனனழைய—நம்பியின்—உபயசரணமெந்தன் சிர் மணிந்து, பரிவுடன் நான்புகலும-வாக்கை-பகுமதாய்க் கேட்டுநல்ல பலன் பெறுவாய், இருவினைப் பிணியறுக்கும-ஈசன்பதம்-இகபாஸாதக மீந திடுமே. ஆ.

ஜெம்புக பாஷாணம்-என்னும்பறச்-சேரிதனிலுதித்தேன்ஜா தியில்யறையன், அம்புதி சயனன்தாள்-அநுதினமும்-அன்புடனேபோற்றுமிந்த அடியேனை, நாம்பாடுவானென்று-இந்த-நாட்டில்பல ருரைப்பதைக் கேட்டிருக்கின்றேன், வாட்டமுறும் பவரோகம்-வில்லிவுய்ய-வையமிசை தீர்த்தயாத்தை சென்றுமேவந்தேன். ஆ.

ஏகாதசிபலனை—எழைப்பறையன்—எடுத்துரைத்திடயெந்தன் தாமாமோ, நாகேந்திரனை-ஆதிசேடன்-காவுகளீராயிரமும் பெற்றிருந்தாலும், ஆறா வென் ருச்சரியப்-படுவானன்றி-அறிந்துரைத்திட அவ னுக்குமரிதாம், சோகாந்த காரம்யென்னும்-மனத்தினிருள்-சொல்லாமலகன்றருள் ஜோதி விளங்கும். ஆ.

தசமியி லொருவேளை-புக்தம்-தானெடுத்தே தகாதசி ராப்பகலும், பசியதை யெண்ணுமல்-ஜல-பானமும் செய்யாமலுப வாஸமதாய், குசுமாபன்குண ஸங்-கீர்த்தனங்கள்-குறைவின்றியேசெய்து மருதினத்தில், அசனமுட் கொள்வதுதான்-பாரணை-அதிகாலையிலொரு வேளைதானையா. ஆ.

பாரணை முடிந்தபின்பு-வ்ரதமிழைப்போர்-படுத்துரக்கம்கொண்டாலி பல னழியும், நாரணன் பதத்தில்மனம்—நாடிப்போற்ற—நான்குவகைமோக்ஷ பெற்றுமனைவெல்வார், கோரபா தகங்களென்னும்-கொலைபுலை-கொடிய களவும்பஞ்ச பாதகங்களும், நீருயெறிந்துபோகும்-ஹரிக்ருபையால்-நித் யானந்தம்முண்டாகும் நிகமவாக்காம். ஆ.

இராகம் புன்னாகவராளி தாளம் ஆதி.

கபிலர்.

ஏலேலோ சுந்தர பரிபூரணனே கோவிந்தா
எங்குமசாவ விபாபகனே
வேலேதுயில் மாதவனே கோவிந்தா
வெற்றுயர்தீர்த தாமோதரனே
நீலமேக ஸ்யாமளனே கோவிந்தா
நிலமும்விண்ணுமெனை யளந்தவனே
பாலனம்செய பாதத்துவனே அடியைமறந்தனை
பாதமலர கருமபினனே.

முடிவு.

1 என்றுசுந்தரபரி பூர்ணசினேதனான்—வகாந்தமாயுள்ளி லெத்திதனுதித்து, அன்றலர்ந்திட்டசெந் தாமரைநிகாதது—அன்பானபத்திரஸம் அதனுவ நிறைந்து, என்றுமேசுறையாமல மென்மேலயலிந்து—எழிலாகமே யிலகும் இனியமுகமலாவால், தன்மரணதநுறுவும தயாகாமல மகிழ் வாய்—தன்னேயப்பம்மாக் கதனகம்புதறரு, பனமுரை பூரீநாரியின பாதமபணிந்து—பதினான்குசபதங்கன செயருவான்பரிவாய், ஆண்டவனே யென்வாகுகை அன்புடன்கேளும்—அழகுமபியினபாத மலாசாகுதிபாக, வேணடுநல்லுறுதிவாக் குகள்சதயமாயும்—வெறுபயினறிமனமகிழ் வாகுப புகலவேன், பாண்டவசகாயபூரீ அழகுமபியினஜ்ா—பாதமலாதரிசதது அதிவேகமாய்நான், ஆண்டவனேவாகுதெய்நி உனபசிகவெகுதன—ஆனைக யைததாநதிடத தவறுவேனுகில, நீண்டகடலேழால வினாகுத்தாகுருவிந்த —திலமிசையுள்னோர்க்த ஆகமங்களிலல, மூவெசாலிபமேபாலுன்ைத நிபம் பாபமேற்க—முழுமனதாய்நாலுடன பட்நாசனை—வேன

ஒவ்வொரு விதப்பாப செயல்களினயு மெலலுள
ஓங்குபூரீ நம்பியின் பாதசா கூபியதாய
செவவையாய் விவரித்து செப்புவே னென்று
ஜெகதீச னடிபோற்றி செங்கைகுவித் தானே. எ.

2 சர்வகாரணமாக வோங்குபசுத்யதநின—சாபதனினவிட்டவறுக் குள்ளாகாகடைவேன், (1) தர்விஷயகாமமோ றாவேசம்பூணவி—துஷட ஞப்பாரதார கமனம்செய்வோராகள், சாமகாலதலகில் வசைவாகளை யேற்று—சார்நிபம்பொல்லாத நரகத்தையடை—வேன். (2) பேருலகில் சமபநதி போஜனத்தன்னில்—பெருமையாய்தனக்கொன்றும் மற்றவர்க்

கொன்றும், கோலாவிதமாக செய்வித்துண்போர்க்கு—நேரிடும்பாடுரை கத்தையுமடைவேன் (3) மறையோர்க்குகிதிபோல புவிதானமீந்து—மறுபடியும் கவாவோர்க ளெய்துமாகடைவேன், (4) சுந்தரமிகுந்தவொரு கன்னிபைமணந்து—சாதங்களனுபவித் தவளாவெறுத்து, இந்தமன்னு லகதில நிந்தைவாக்கறைவோர்—எய்திடும்நரகத்தை கானடைந்துழல்வேன், (5) அமாவாசையாம்புண்ய பிதிதினங்களிலே—ஆகமம்போலவே பிதுர் காமம்செய்தும், அரியதாகியஸாஸ்த்த போஜனமசெய்தும்—அன்றிரவில் மகிழ்வாக வேயன்னமுண்டும், அரிவைஸம்போஹத்தைச் செயவோராக ளேற்றும்—அதிகோடியதானநர கங்களையுமடைவேன், (6) தானியில் தன்மகளை யொருவனுக்கன்பாய்த—தானுறுநியாய்க்கன்னி காதானம்செய்து, தருவதாய்ச்சொல்லிபின் இல்லையென்றறையும்—தர்மஹீனர்களுக் குரியநரகடைவேன், (7) வஸ்த்ரயஷ்டாமியமா வாசைதினத்தும்—சதுர்த் தசித்துவாதசி யானநாட்களிலும், சிஷ்டவாச்சாரப் படிக்குளிக்காமல்—சித்தமகிழ்ந்துண்போருக் குற்றநரகடைவேன், (8) பெருத்த காமாந்தகா ரதின்வசமாகி—பேருதவிசெய்தான் மணந்தமனைவியையும், உரித்த மித்திரனுடைய மனைவியையும்புணரும்—உன்மத்தர்கள்படும் நரகங்கள டைவேன், (9) அவனியில்எவனெந்நவன் குருபத்னிதனையும்—அகிலத் தையாசாரும் வேந்தன்ராணியையும், அச்சமிலலாமல்தன் ஹஸ்தத்தால் தொட்டோன்—அடைந்துழலுமமாண்கொடிய நரகங்களடைவேன், (10) ஆதியிலெருவனுக் கொருவஸ்துவைததான்—அளிப்பதாய்வாகுறுதி செய் தபின்னீயா, அருமபாவியெனுமபேரை யேற்றுமேதினியும்—அறிவிலார் கள்சாரும் நரகத்தையடைவேன், (11) மேதினியிலொருவனிரு பெண் களைமணந்து—மேன்மையாயொருவளை நேசிததுமேதான், ஆதரவிலா மல்மற்றவளைவிலக்கும்—அதிதுஷ்டனுக்குரிய நரகதையடைவேன், (12) அதிகொடியப்ரம்மஹத யாதிபாதகமும—அக்நிரமத்துக்குரிய மது பானம்செயதும், அன்னியர்கள்பொருளை அபஹரணமசெயதும்—ஆச் சாயதூஷணம் செய்துவருவோனும, இந்லைதினிலிவா களுக்குதவி யாக—இருப்போாகளும் மெய்தும் நரகங்களடைவேன், (13) இப்பெரிய பாபங்க ளுக்கும்மேலான—இயம்பொணுமாபாவம இனியொன்றுகேட் பாய, இப்புவியிலயறையாதி கலிகளிலியமபும்—இனியகீர்வாணத்தி லே யொருசுலோகம்.

செப்பமாய்ச் சொல்லியத னுக்குரிய பொருளும்
செப்புவே னென்றுநம் பாடுவான் சீராய்
மூப்புரா மெறித்தோனும் முளரியோ னேற்றும்
முதல்வனடி யைப்போற்றி மொழியமுயன் றனம். ஏ.

ராலோகம்.

நாராயண மதாங்யேஸ்து தேவைஸ்துல்யம் கோராதியுறை
தஸ்யபாபே நலிப்யேயம் யதயதூறமநா கமேபுனஹ.

இதன்பொருள.

3. இவ்வரியஸ்லோகத்தி னுக்ருரியபொருளை—இச்சமயமுந்தனுக் கியம்பு வேன்சீராய், செவ்வையாகச்செவி கொடுத்துளருவந்து—செப்புவதைக் கவனமாய்க் கேளென்றுரைப்பான், சாவஸ்மாத்பரனையும் சாவாங்கர்யாமி —யாய்சர்வகர்மசமா ராதயாயனுகி, முனிவர்களாதிமு முகூர்த்தகருந் தம்—முள்ளத்திலெப்போதும் செயுமுபாஸ்யனுமாய், சாகூதாதமோகூடப் பிரத னுகிவேதங்கள்—சாற்றிப்புகழ்முகத ப்ராப்யனும்ஆகி, பார்வினறும் பூதாள மென்பதையுமசார்ந்த—பதினன்குபுவனதலை யும்தன்வயிறறில, நேர்மையாய்வைததுகாப் பாற்றிடும்ஸ்ரீமந்—நாராயணன்ஆன தேவனுக் கினையாய், சார்வகாலமும்கர்ம வாஸனுபராராய்—சாகரமசூழுலகில் மறு தெய்வங்களையிப், பாமினசையிலறியாமல பூஜிதாபந்தி—பணனிபோயிக் யசம் ஸாரியாயுலகில், சோவழினை நாமாக விட்டுழன்றலையும்—சிற்றறிவு ளோர்களுக் குற்றநாகடைவேனை, இந்தவிதமாகயீ ரேழுசத்தியமும்—ஈசன் பாதத்தாணை இயம்பினேனுன்பால்.

எந்தன்பால் க்ருபைகூர்ந் தனுப்பினால் வேகம்
எதிரும் பியின்பாத மேதறித தறிதது
உந்தன்பசி தீர்ந்தவே உடனேயிவ குற்றென்
ுலையளிப் பேனென்று உறுதிசொன் னனம் ஏ.

விருத்தம்.

அடியவ னுரையைக்கேட்டு அரக்கனுள் ளன்புகூர்ந்து
நடியதாய்ச சென்றுரீயுன் நளபமால் பாதம்போற்றி
கொடியதில் வருவாயுந்தன் நோன்பதை வீணுக்காமல்
மடியநீ பயந்தொழிததால் மண்ணிலநா னுனைவிடேனை.

விருத்தம்.

அரக்கனுல் விடைபையேற்று அகமிக மகிழ்ந்துபக்தன்
உருக்கமாய் நெறிணையப்போற்றி உடையவா ஆழ்வாயென்று
சிரக்கர மேற்றிக்கூவி ஸ்ரீதரா அபயமென்று
கருகினை மாம்போல்வீழ்ந்து நாதனைப் பணிந்திட்டானே

விருத்தம்.

அகமதில் மகிழ்வுற்றோங்கி அதிவிரை வாய்ந்தடந்து
செகமிசைப் பாதலாஞ்செப்புமபூரீ றாரீபகதன்செல்
புகழ்மிகும் குரவையென்னும் புண்யமேசுக நிரத்தின்மாசுநீ
சுகமதாயத தமிழிறைந்து சுருக்கமாயப் புகலுவேமீன.

சுரைசீயா படர்ந்திருகுமென்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம—புனைகவராளி.

தொண்டிச் சிந்து

1 திருக்குறங் குடிச்சிறப்பை—மிகத—தித்திக்குமதமிழிலோர் சிந்து
ரைப்பேன், அருக்கனுமசோமனுடன—வழு—ஆதிகளசூழ்ந்துளள வை
யகதில, சிறகுமபோதன பாணடிநாட்—டிலவளம—சாதிருவெலவேலி
ஜிலலாப்புகழ், வரிகுமமேகூத—திரதினசிறபபினை—வழுகதுமேவரைரு
விதம வணமையாக், பதினெண்பு ராணஙகளில—ஒனமுரய்ப—பகருமம
வராஹபு ராணதனில, நிதியாய் விளகுமபோ—பதினை—நிகழ்ததும்
வைஷணவமேகூத் திரமென்றுமங்கல், துதிசா வாமன ரத—யாம்மனத—
துன்பமகறறும் குறுவதடியாம், அதிகப்பு+ழ்மலி—தகுவின—பதிரிகாஸ
ரமம்திருக் குறுவதுடியா ம, இந்தவிதப்பெயாகள்—மம்நம—இனிதாயப்
பெற மேருகிநம்நகரசீனை, எநதைதூரீ—அழகியமமபியின—ளழிலகழல்
கனாதனுதித நியமபிழுமீவன் தி.

2. மாவேறுந்த வெற்பிலுத்—பவித்ததி—மாகூடிசாஸிருதுநதிக்கரை
யில், ஆவராவரா—அத்புதகூதாரமென்—றகிலதேதாரெல்லாம புகழவாயந்து
தேதறியென் றேததிபம்—மாநதாக்குத—தேனவையானையா கீருதுகாகாகும்
ஆவிசயனரு—யோங்குமபூரீ—அழகியநம்பியின கருணையினால, பாலாழி
யைநிகர்த—தப்பல—பணபுச்சோரிகளினபெருகுகால, கானவழியபெரு
—குமஜலம—கணகளில்அடஙகாத நற்ணைசகளில, மேலாகப் பாய்யநிலை—
செந்நெல—மென்மேலுமோஙகி வளர்வயலகள். காலபக் கதுலுமே
—சூழ்ந்து—நலமாகவிளஙகுமயில் நகரத்திலே, கறுமணம கமழுபற்—பல,
வித—நதமணஙகள்பூஞ் சோலைகளும, சிறப்பாய வானைதாவி—யோகிய
—சிறந்தநற்கழுகுமதென் னருஞ்சோலையும, பெருமைசேர் மாபிலா—வாழை
கள்—பெருகியுயர்ந்தடர் சோலைகளும், அறிவாள ராகிய—நாவலா—அரை
வதற்கேற்பச்செழித்தோஙகியும, வினவினை யளாவி—வுயாந்துள்ள—விச
சித்ரகோபுரம் ஸ்தூபியுடனை, பணனில புகழ்ந்துரைக்—கப்பெற்ற—பண
புள்ளதாம்திரு ஆலயத்தில், மண்ணுடன் விண்ணளம்—ததிரு—மாலாகிய
ஸ்ரீமந் நாராயணன், கண்ணும் கருத்தும்—மகிழ்வையதக்—காகுியளிதடி

யாரைகதாத்துமை, நின்றேறுகுமை கமபியாயுமை—தேவன்—நீரையாய்வீற் றிருக் குமைகமபியாய், நன்றுக சேவதன்மீநிற்—றுயில்—காதன் பளனிகொ ணட கமபியாயும், அன்றுடமை அனனதானம்—மாந்தாக்—களிகுமதிருப் பாற் கடல்கமபியாய், மனறுடி வரமகோருமை—அடியாரக்கு—மகிழ்ச்சியா யருள்செயயுமை மலைகம்பியாய, இந்தவிதமைந்தி—வடிவாக—இநதிரசன் அழுக கம்பியென்னும், சுந்தர பரிபூரணசன்—ஒஙகி—சுபகரம்அன்பநத கிருதுகாகாகுமை, எநதையின பேரரு—ளாலசமபத—தோனமாகப் பெருகி வாழுமை, விரதைசா குறுகுரை—மடத்தினில்-விளகுரும்பூசீபேரரு ளாள னேனனுமை, ராமாநு ஜஜீயர்—பாலகிருபை—ராஜீவாகூன்கம்பிச் செய்தோங் கியும், கேஷமாதி சுகபோகஙை—கன்தன்னை—சேவிக்கும்பக்தருக் கீந்தும் திவய, காமாதி யால்கானம்—செய்தேநற்றும்—கலலன்பாகுரியதெய் லா முளிதனும், ப்ரேமாதி யால்கிறைந்—தததேவன்—பேனைபால்லனசிறப் பொன்றுரைப்பேன், கி.

நந்தவனச் சிறப்பு.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை தாளம் ஆதி.

நந்தா வனம்மிகவும் அந்தம்—நாடிப்பார்த்தாலா னநதம் விஞாக்கும் மதின் கந்தம், மநதாரைக்கொன்றை-நந்தியா வட்டம்முதலான மாகூமை யென்சொல்வேன், சந்தோஷம் மேவும்அதின் சநதம்-சநதமுளை மகிழும், இந்தாரப் பெற்றதாகவு யாநத-இணையறற தருவடர்நத ரு.

முடுகு.

வாரிஜமுகிகள் சேர்ந்துகளிக்கும்—வனஜங்கள்மலிந்தஸ ரோவரம் பலதிலும், நீராம்பல்செவ வல்லிதாமரை—நீலோத்பலசெங் கழுநீராகப், போபதிணயிரம் பெற்றுளமலர்களின்—பெருமையைப்புகலவோர் நாவாலா மோ, முலலைமல்லிகை மெல்லியஜாதியு—முள்ளமிழ்நதிடும் கல்லதண் பகம, சொல்லுவேனபாதிரி ரோஜாபலதும்—சோகமகற்றும்சூ ரியகாநதி கருமை, அருமையாயப்பெருகிய மருருதவனமும்—அழகியதாழைப் புகழ் சாமநதியும், மதிமிகமநிழும கதிருபசனையும்—மாசுநீசேர்வெட்டிவி லா மிச்சுகளும், அவதடாகநரவுக் கானநளினியும்—அரவணிபாமனைக் குரிய பிலவமும, கவதடகளகறறும சோகவிருகூமும்—கநிாவடிவேலவ ணிய வெகுகையும, கெட்டியானதகரு 'வீட்டிபலாவும்—கெம்பீரம்மிரும மா பலதினுசும், எட்டிவானதனை முட்டும்மூஙகிலும்—எழிலாய்வழாநதள பாகருதென்னையும, இட்டமதாகிய வாழைகள்பலதும்—இணையிலாகிச்சிலி நாரத்தைகொய்யா, பட்டுபோல்புஷ்பப் பாதிரிபுன்னையும்—பண்புசேர்

பொம்மிடி மாஸாரஞ்சியும், எட்டிபரிக்குமா தூளபலஜாதியும்—எண்
ணிலடங்கா தருவகையோகியும், சட்டமதாகிய மயில்குயில்கிளிகளும்—
சுடுதியிலகும்கௌ தாரிகாடைகளும், வட்டமிட்டுயரும் வன்கெருடன்
களும்—வயிற்றில்குட்டிபைகட்டும் வானரயினங்களும்,

மட்டிலடங்கா மஹிமைகள் வாய்ந்த
மலர்வனத்தின்மிக மாக்ஷிமை யையெவகு
திட்டம தாயுரைத் திட்டவெங்கடராயன்
தீந்தமிழ் நிறப்பிஞல் தீர்க்கமாயோங்கும். ரு.

விருத்தம்.

இவ்வித மாக்ஷிவாய்ந்து இலதுமதென் குறங்கைதன்னில்
செவ்வையா யமர்ந்துமேதன் சேவடி பணிப்போருக்கு
இவ்வுல கினிலிவ்டார்த்தம எந்துள நம்பியின்றன்
பவ்யமா யேற்றிப்போற்றிப் பாடுவான் புகழுவானே.

எங்கோனமுழுந்தன்சந்நிதிதன்னிலே என்ற வர்ணமெட்டு,

இராகம் ஆரபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வரலாமோ நானுந்தன் வண்மைசேர் சந்நிதிக்கு
வனஜ நாபனே மெய்யனே.

அநு பல்லவி.

கிரஹால் மலையெடுத்து விண்ணேசன் மதமழித்த
காலாக வம்படைத்த கமலத னாக்ஷனே. வ.

சரணம்.

அகில மனந்தபாதா அத்புத ஞானபோதா
ஆனைங் கருகு கதிதா
புகலுவ தற்கொணணுத புஷ்காரத் தாள்விரேதா
பகலும் யிரவுமுன்னைப் பாடிப் புகழ்வென்நாதா. வ.

இராகம் கல்யாணி தாளம் சாபபு.

பல்லவி.

கோபுர தரிசனமே நான் செயத
கோது விமோசன மே.

அநு பல்லவி.

பாப ராசிகளெல்லாம பருதிமுன் பனிபாக
ஸ்ரீபதி சந்நிதி சேர அகலச்செய்யும். கோ.

சரணம்.

1

சித்து நதியில் உள்ள திருப்பாக்கடல்
சிறந்தநற படித்துரை யில்
அநதரங கசுதநியாய் அமிழ்ந்துநீ ராடியே
வந்துப் பாாக்கவேவம்பி வசிக்கும கோவிலுக்குள். கோ.

மணியோசைக் காதில்கேட்டு மாதவன் ரூட்கன்
மனதிற் பதிநதவண்ணம்
பிணியற்ற மான்போலும் பித்தன்போ லவுமோடி
இணையற்ற குறுங்குடி சேர்ந்தருரு நான்கண்ட. கோ.

3

அண்டர்கள் போற்றும்பாதன் அழக நம்பி
அடியார்க ளுளத்தில வாஸன்
பண்டுசெய் தீவினைப் பயன்களை யகற்றிநம்
பாடுவா னுக்கன்பாய் பரந்தாம னைக்காட்டும். கோ.

விருத்தம்.

நம்பாடு வான்போழக நம்பியை நாடிப்பார்க்க
எம்பிரான் முன்செங்கருடன் எழிலுதா வுயர்நதுநிறக
வெம்பியே மனதிலேக்கி வேதநகள் புகழுமதேவ
வம்பதாய்ப் புள்ளொன்றிருகே வழிமறித் திடுதென்பானே.

இராகம் ஆனந்தபைரவி தாளம் சாப்பு

பல்லவி.

பரந்தாமன் றிருகுகாகூதி பாகக யிடையூ றுறுயென்
பாபம் தடுப்பது போல.

அநு பல்லவி.

பருந்தொன்று குருக்கிட்டு பகூஉக வளரிதறு
கறுந்துள பம்பியின் நடையில நினறுகொணடதே. ப.

சரணம.

1

அவனியெல் லாம்சுற்றி அழகுமு பியைக்காண
ஆவலகொண் டோடி வந்தேன்
புவன பயங்காரனும் புல்லரக் கன்விட்டும்
இவணரோ நடுவினில் இடைஞ்சல செயகிறுனேயோ. ப

2

முன்செய்த தீவினை முதுகழு காகியென்
முன்வந்து தோன்றிய தோ
என்செய்வேன் ஜெகதீசா ஏதும்நா னறியேனை
உன்செய்கை யோவேறு உண்மைதீ யுணராயோ. ப.

3

பறையன் ஆனதிறுல்நான் பக்கத்தி லணுகாதுன்
பாதத தாமரை யெனகரு
தெரியும் படியாயிந்தத் தோடி யில்நின்றுலும்
இறையவா பரவைசெய் இடாகற்றியாட் கொள்வாய். ப.

விருத்தம்.

பக்தன்நம் பாடுவானும் பாற்கடல் சயனன்பாதம்
வெக்தமாய்க் காணபதற்கு விக்னமாய்க கெருடனேங்க
முகதினை யளிக்கும்வேத முதல்வன்பாற் றுதிகள்சாற்ற
பக்தவத் ஸலனுமன்பாய்ப் பருந்தினை குறுகச்செய்தான்.

சக்கசக்க கபமகரீ கமபாமகரிசரீசநிசா என்ற வர்ணமெட்டு.

கோட்டு.

இராகம் சங்கராபரணம் தாளம் ஆதி.

1.

குறுகியிருப்பாய் கெருடாநீ குணமிகும்நம்பா வென்வந்தான்
நெறிமுரை யனுவும வழுவானென்
நெஞ்சம திற்கவ னேஉவநேதான. கு.

2.

ஜாதிமுறைகளை சாற்றுகிறன் சாணமடைந்துமன் றுடுகிறன்
நீநி புகனறுபோ றுடுகிறன்
நீற்பதைகளண்டு வாடுகிறன். கு.

3.

முந்திகள்நான்கையு மளிப்பேனென் மூலஸ்தானத் தையுமீவேன்
சகதியை வேண்டிடி னும்சலியேனெனை
சாதவர் மனக்குறை யைப்பொறுக்கேன். கு.

விருத்தம்.

1.

கெருடனைக் குறுகச்செய்தும் கேதாத்ரி குலிசனேனென்
அருடனை யுளதநிற்பூண்டு ஆலயத் துள்ளிலோங்கும்
உரியபூரீ பலிபீடதேதா டுன்னத த்வஜதையும்தான்
சரியதாய் வடகெகொதுங்கிச் சாந்திருக் கச்செய்தானே.

2.

இவ்வித மழகரம்பி இதயதநிற் பொன்போங்கி
பவ்யனும் பாடுவானதன் பகரொணாத காக்ஷிதன்னை
செவ்வையாய்ப் பாதுபகதி செழிதுளம மகிழ்வதற்காய்
திவ்விய சேவையிந்துத திருவருள புரிந்திட்டானே.

3.

கெருடனும் குறுகிநிற்கக் கேதாங்க னகன்றுபக்தன்
இருடிகள் துதிகுமதேவ னினைனயடிக கமலந்தன்னை
வருடிடு முபயநாச்சார் வலரிடத தினிலுமோங்க
அருடனைக் கோரிநிர்த்த மானந்த மாயச்செய்தானே.

எந்தோழுமூர்தன் சுந்தரிதன்னிலே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் ஆரபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆடினான் நம்பாடுவான் அழகனம் பியைப்போற்றி
ஆனந்தத் திருக் கூத்து.

அநு பல்லவி.

பாடிக்கை சிகராகப் பண்களால் கானம்செய்து
நாடும்பே ரின்புத்தை நானின் றடைந்தேனென்று. ஆ.

சரணம்.

1.

அண்டங்கள் யாவற்றிலும் அகில சராசரத்தும்
அமர்ந்தோங்கும் ஸ்ரீஹரி யே
தொண்டாக ளுள்ளத்திலும் தோன்றும் துளபமாலே
தோயஜாக்ஷனே தகிங் கிணதோம் தகிங் கிணதோமென்று, ஆ.

2.

ஆணை மாகமங்க ளாதிபுகழ் தேவனே
அணுமேரு நிறைந்தவ னே
காரணம் உன்னையன்றி காணேன் சுந்தரபரி
பூரண னேயென்னை புனிதனே கச்செயயென்று. ஆ.

3.

தசவித ரூபனே ததத்யரு லாந்தகனே
தசக்ரீவ சிரோ ஹரனே
ஸசிமுகி யாமசோதை பாலனே பசுமேய்த்த
ஸாரஸ நாபனே சரணம் சரணமென்று. ஆ.

அக்ஷய லிங்கவிபோ என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் சங்கராபரணம் தாளம் மிஸ்ர சாப்பு.

பல்லவி.

தரிசனம் செய்தானே நம்பாடுவான்
தரிசனம் செய்தானே.

அநு பல்லவி.

தரிசனம் செய்தானே தாமரைத் தாளனே
வரிசை வரிசையாக வாழ்த்தித் தரிசித்தபோற்றி ந.

சரணம்.

1.

அங்கம் பரவசமாய் பூணந்தக் கடலாழ்ந்து
அடிக்கடி ஸ்ரீஹரி அபயம் அபயமென்று
மங்கள காமனே மாரம ணனெனையெந்தன்
மனசங்கை களகற்றி மன்னித் தருள்கூரென்றும்
சங்க சக்கரக் கையனேயுன்
சரண மேகதி யென்று பண்முறை
இங்கி தமாய்த்ததி யனந்தம் சாற்றியே
சசனே ஸிஷி கேச னென்று க,

2.

உலகபந் தத்திற்பட்டு உன்சேவை களைவிட்டு
உணமையை யுணராமல் உன்மத்த னாகினேன்
அலைகட லிற்றயிலும ஆதிநா ராயணா
அடியேன்பால் க்ருபைகூர்ந்துன் அடியார்க ளில்சேர்த்து
கலுஷ மகற்றியே காத்தி ரக்ஷிக்க
காதத னேயிது தருண மென்றும்
பலக லையும்புகழ் பக்த வத்ஸலா
பாஹி பாஹிமாம பாஹி யென்று. ந.

3.

நீலமே கவண்ணனே நித்யானந் தமயனே
நிகமகோ சரதேவா நிஷ்கள னானவா
ஆலிலை யிற்பள்ளி கொண்டவ னேயென்றும்
அடியார்க ளைக்காக்கும் ஆவல்பூண் டவாஆதி.
மூல மேயெனக் கதரு மானயின்
மூன்பு வந்ததன் றுயரைத் தீர்த்தவா
நாலு பதங்களு மளிக்கு மழகிய
கும்பி யுனாகம்பி னனென்ன் றேற்றி. க.

விருத்தப்.

பாடுவான் நம்பிக்காகஇப் பார்த்தின்ப மோங்கியுள்ளில்
நாடுவான் அாக்கன்பால்தான் நவின்றதோர வாக்கீடேற
பாடுவான் கைசிகத்திற் பற்பல பணைகள்நோாய
ஓடுவான் காட்டைடேனைகதி ஒப்பாரு மிலலான்தானே.

வ்ருத்தம.

1

நம்பியைப் பணிந்தன்பாக நமபாடு வாணுமேக
அம்புதி சயனன்தாளோ அந்தண வடிவனைகி
வம்புகள் நிறைறந்தவாக்கை வழுத்தியிவ வழியேசென்றால்
வெம்புலி யாக்காால்மாண் வேணைதயுண டேகேலெனபான்.

2.

ஆரடா போகின்றாய்நான் அறிந்திடப் புகலுன்பேரைப்
பாரடா உனக்கோர்வார்த்தைப் பகருவேண் பகுமாக
நோரடா நான்சொலவாக்கு நெஞ்சினில வஞ்சமெண்ணேல்
கூறடா வேகமென்று குருகுகிட்டான் குசுமாபன்.

பகவானுகிய மாயாமறையோனுக்தும் நம்பாடுவானுக்தும் தருக்கம்.

நோரேழுறம்மது முஸ்தபாமனு ப்யாரிலாகிரே என்றபெட்டு.
இராகம் ஹிந்துஸ்தான் தாளம சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1.

செல்லுவ தெங்கேயென் செவியேற்க நல்வார்த்தை
செப்புவாய் நீயென்னிடம் அடோநீ
செப்புவாய் நீயென்னிடம்
வல்லவ நோான் வறிஞனேனர் பஞ்சமன்
வழியாத்தை யாய்ச்செல்ப வன்.

2.

இவ்வழி சென்றால் இருள்கானில் சோக்கும்
இடருகள் பலதுண்டாகும் உனக்கு
இடருகள் பலதுண்டாகும்
எவ்வழி யேனும் எகுவேன் சுவாமி
எதுக்கென் னைத்தடுத் தல்.

3.

காணகம் சென்றால காடி புலிக்ளுண்டு
காணுவா ராகக்ருன்னை சென்றால் காட்டில்
காணுவா ராக்க்ருன்னை
காணகம வாடேன் காதாவோர் காரியம்
காண்செல்வேன் நீசோகு மே.

4.

காரிய மென்ன கழருவா யென்பால்
கலங்கிடேல் காதநிடுவேன் மனதில்
கலங்கிடேல் காதநிடுவேன்
வீரியம் பூண்டேன வின்ணகர் புகுவேன்
வீணலுய் வாழுமாட் டேன்.

5.

உண்டானன் ணைதச்சொல் உத்தம னேனில்
உன்மீதி லன்புகொண்டேன் உண்மையாக
உன்மீதி லன்புகொண்டேன்
தண்டாம ணையோன் வரைப்போ லாக்கனுக்
கிணையாக நானபோகின் றேன்.

விருத்தம்.

அரக்கனுக் குரைத்தவாராய் அங்கவன் பசித்திருப்பான்
சுருக்கினிற் செல்லவேண்டும் ரூதல்ல யிதுமெய்யென்ன
சொக்கம்ப னங்கள்செய்து சேர்த்திரு காரும்கொட்டி
இரக்கமாய் வழிமறித்து ஈசனும் தடுத்திட்டானே:

விருத்தம்.

எட்டியே நிற்கவேண்டும் எழைநான் புலையனுண்டே
சட்டமு முரைக்குதையா சண்டாளர் விலகவென்று
இட்டமாய் வந்தெனக்கு இதமியம் பிடவுமேயித்
தட்டன்செய் தவங்கள்தானே தய்யனே போற்றிபோற்றி.

மாயாமறைபோனுக்கும் நம்பாடுவானுக்கும் தருக்கம்.

ஓரடிவைத்து மற்றோரடி வைத்திட என்ற வாணமெடுத்து,

இராகம் சாவேரி தாளம ஆதி.

கண்ணிகள்.

1.

அடியேனை யணுகிடல் அறமன்று ஆண்டோனான்
அவனியில் புலையனேயே ஐயேகேளும
விடமும் நீரூயப்போகும் வேதியர் குறையென்று
விதிகளி லுனைததிடு தே ஐயே. (அடியேனை).

2

உலகவியா பாரங்கள் உயர்வுதாழ் வென்பது
உண்மையொன் றல்லவோடா அடாஅடா
கலிகளி லுனைப்பதும் காண்பதெல்லா மீசன
காரணம் தானலல வோ டா. (உலக).

3.

காரண மாகிலும் காசினி யின்மூனைப்போல்
கடையான சண்டாளன்நான் உண்மையாக
ஆரண மோதிடும் ஐயோ அடியேனை
ஐயய்யோ கெடுத்திடா தீ (காரண).

4.

கெடுக்கவுந் தவணல்ல கேளடா யென்வாக்கை
கேலியென் றெண்ணவேண்டாம் அடே பறையா
இடுக்கங்கள் சேர்ந்திடும் இவ்வழி நீயேக
இதயத்திற் றுணிவுகொள் ளென் நான் (கெடுக்க).

5.

மார்பில் மூப்புரிநூலும் மறையோதும் முககாந்தி
மலசோனுய்த் தோன்றுதையே உம்மைப்பார்க்க
கார்மேக வண்ணன்மூத் திரையங்கத் தணிந்தவா
கடையேனகன்றுச் செல்லு வே ன். ஐயா (மார்பில்).

விருத்தம்.

மாதவ ணுணமாயா மறையவ னுரைப்பதெல்லாம்
தீதுக ளகற்றுமென்றுள் திணணமா யுணர்ந்தும்தான்முன்
ஓதிய வாக்கைப்போக்க ஒருக்காது மெண்ணுனெனி
வேதியன் தானுமாக வேண்டிய தியம்புவாரே.

இராகமம முகாரி தாளம் மிஸ்ர சாபபு.

தர்க்கம் கண்ணிகள்.

1.

ஆதிகுலத் தினரோ இந்த
அடியேனை விடுமை யா
பாதகம நான்செய்யேன் அரக்கன்
பசிததிருப் பானை யா.

2.

பசித்திருப் பானென்று நீசெய் னின்ற
பாசாங்கு கள்விந தை
பசுக்களைத தின்பவனே நானுந்தன்
பண்பறி வேனபறை யா.

3.

பறையனென்பது உண்மைதான் நான்முன்பு
பசர்ந்தச்சொல் லுத்தவ றேன்
ஹரிதின மாயுரைக்கும் எகாதசி
அரியநற் பலனிழக் கேன்.

4

பறையாக் கேகாதசியோ விந்தையிநதப்
பாரினொன் கேட்டறி யேன்
அரியகோ வதைசெய்துண்ணும் சண்டாளா
அறையேல்வீண் வாக்கினி மேல்.

5.

வீண்வார்த்தை யல்லவையா நான்சொல்வது
விஷ்ணுவின் பாதத் தாணை
சாண்வயிற் றைவளர்க்கும் இப்புவிவாட்டை
சாஸ்வத மென்றெண்ணே னே.

காட்டிற் கேகிப்பங்கு கண்டு—காய்கனிகிழங்குவகை கொண்டு
என்ற வர்ணமெடடு.

லாவணி.

1.

காராய ணனேமற வேனே————என்றும்
கான் மறை நெறியையுழு வேனே
சோராமல் பஜனேசெய் வேனே
சொல்வசக்கழியேனே——சோவுமெய்கிடேனே
சோபையாய் விளங்கிடு வேனே ஸ்ரீமந்.

2

பஞ்சபூ தாக்யச நீரம்————ஐயா
பார்த் துணாநதா லிதமிக தோரம்
அஞ்சும்மூன றெழுததே தீரம
அதுவேமூலாதாரம்——அறிவதுதான்ஸாரம்
அறியா தவன்புவி பாரம. ஸ்ரீமந்.

3.

தந்தை தாயும்சத மல்ல————உன்
தனே யர்க ளாதிசத மல்ல
உந்தன் வாழ்வும்சத மல்ல
வுன்றிப்பார்நீமெலல——உண்டோநிச்சயம்சொல்ல
உலகத் தியல்பும்சத மல்ல. ஸ்ரீமந்.

4.

மானிட வாழ்கைபொஸ் லாது————ஐயோ
மா ராம லென்றும்நில் லாது
ஞானத்தை மடமைவெல் லாது
நானென்பதுமாண்தீது——நலமடையவிப்போது
நான்முகன் பிதன்புக ழோது. ஸ்ரீமந்.

5.

வான்புவி யாவும்விஷ்ணு மயமாம்————சோய்
வ ழுத்துதல் வேதஸம் மதமாம்
நான்புகல் வதுஸா தகமாம்
நானிலம்புகழ்திருக்——குறுகுடியழகிய
நம்பியின் றிருவடி சதமாம். ஸ்ரீமந்.

THE KUPPUSWAMY SASTRI
RESEARCH INSTITUTE, MYLAPORE
MADRAS-600 004.

விருத்தம்.

விடையங்கள் பலதும்சீராய் வேதியன் விண்டும்பக்தன்
திடமன தாகவேநான் திண்ணமாய்ச் செல்வேனென்ன
துடிதடித் திதழ்களாடத் துளபமா லாம்பூசுரனும்
சடுதியில் முனிவுமீறி சாற்றுவான் தூற்றுவானே.

நியாயம் தானீநீர் சொல்லும் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம சங்காராபரணம் தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

நியாயம் தானீநீ சொல்வாய்.

அநு பல்லவி.

நீயாரென யெந்தனை நின்மனத் தெண்ணிரும்ப். நி.

சரணம்.

1

உலகத்தி லில்லா வழக்கம்———இது
உதித்ததுன் வல்வினைப் பழக்கம்———எந்தக்
கலையிலும் புகலா வொழுக்கம்———அடர்
கானகம சேர்ப்பித்துன் காயத்தை யொழிக்கும். நி.

2

பறையருக் கேதுவூரி திவசம்———நீ
பகாவதெல் லாம்முழு மோசம்———நங்
நெறிக்கெதன் சொல்லுப தேசம்——— உன்
நெஞ்சம் பதைபதைக்க நேர்ந்திடும் க்லேசம். நி

3.

காட்டின் வழியாய்ச்செல் லாதே——அங்கு
காணும்துர் நிமித்தமபொல் லாதே——உந்தன்
ஆட்டங்கள் அவிடம்செல் லாதே——வரும்
ஆபத்தைப் போக்கவுன் ஆவியும் நில்லாதே. நி.

விருத்தம்.

மறையவ னுகவந்த மாதவன் பாடுவான்பால்
நெறிமுனை யியம்பிப்பார்த்தும் நேர்மலி பக்தன்கொண்ட
உறுதியா லுளமகிழ்ந்து உன்விதி போலாமென்று
மறுமொழி புகலாமல்தான் மாயமா யகன்றிட்டானே.

மறையவ னுரைத்ததெல்லாம் மறுத்துநம் பாடுவான்தான்
விரைவதாய் வருவேனென்று விளம்பிய சததியததின்
நெறியது போலரக்கன் நேரினி லெய்தியேயுன்
அரியவெம் பசிக்குயென்தன ஆக்கையைப் புசியென்பானே.

யாதவனீபா யெதுகுலநந்தன—என்ற வர்ணமெட்டு,
இராகம ப்யாக் தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

அரக்கசி ரோமணி அடியேனிதோ வந்தேன்
அது பல்லவி.

இரக்கமில் லாமலென்னை இகுணை மேதின்பாய். அ.

சரணம்.

1

அழகநம் பியின்பாதம், ஆனந்த மாய்த்தொழுதேன்
புழுகனெனும்போ கேட்கேன் புசிதிடுவா யென்னை அ.

2

உதிரம் நாம்பெலும்பும் ஊனும்சேர் உடல்நல்ல
நெதிபெறநீ தின்பாய் கேவல மாகாமல். அ.

3

பரஉப காரத்திர்க்காய் படைத்தான யன்தேகத்தை
சார்பதி நான்சோர சுருக்கினி லருந்துவாய். அ

விருத்தம்.

மதிதனில் மரணமென்னும் மாண்பய மின்றியென்னை
நெதிபெறத் தின்பாயென்று கேட்கும்நம் பாடுவான்பால்
அதிதியா மெனக்குநீசெய் அறங்களின் பலன்களீந்தால்
உதாவே தனைபோமென்று உரைத்தன னரக்கன்தானே.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை தாளம் சாப்பு.

ஆனந்தக்களிப்பு—கண்ணிகள்.

1.

ஐயனேகீஹாரி பத்தன்—உன்னை
அறியாமலேமோசம்போ னேனேனான் பித்தன்
மெயப்பொரு ளுணர்ஜீவன் முத்தன்—உந்தன்
மேலானகுணத்தைதப்பு கழ்வோன்ப்ர சித்தன். ஐ.

2.

உலகினிலாக்கலை யுதித்தேன்—அழியும்
உடலேயோனென்றும் சதமென்று நினைத்தேன்
பலவுயிர் களைக்கொன்று புசித்தேன்—பொல்லா
பாதகங்களனந்தம் பாவிநா னிழைத்தேன். ஐ.

3.

பலிகொள்ளென் றென்னைச்சொல் லாதே—துஷ்ட
பான்மையால் விளைந்திடும் பாவம்பொல் லாதே
கலியும்பக் தனைவெல் லாதே—இந்த
கடைகெட்டோ னுற்றலுன் னிடத்திற்செல்—லாதே. ஐ.

4.

நம்பாடு வாரென்னும் நாதா—அழுக
நம்பிளை யெங்ஙாளும் துதிசெய்வி னேதா
அம்புவி புகழ்ஞான போதா——மூட
அகலலை மெண்ணிடம இன்னமும வாதா. ஐ.

5.

என்மீது நீர்கிருபை கூரும்—நான்செய்
எண்ணில்லா தீவினை யகலக்கண் பாரும்
வண்மமெண் ணுதனனைக காரும்—இவ
வடியே னுய்யவேபுண்ய பலன்களைத் தாரும். ஐ.

விருத்தம்.

அரக்கனுக் கறிவுதான்றி அயர்ந்துநம் பாடுவான்பால்
இரக்கமாய் வணங்கியேபுண் ணியபலன் களைத்தான்வேண்ட
சிரகரம் கூப்பியென்தன் ஜீவனைத் தருவேனன்றி
விரிக்கொணாப் பலன்களீதல் விதிமுனை யலவென்பானே.

இர்காகம் சாவேரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

அர்க்கனே நீபூண்ட ஆவல்போ லென்னுடலை
அளிப்பதாய் நான்முன்பு அறைந்தனபன

அநு பல்லவி.

னிறக்க பயந்துமேபுண ணியபல னீவதென்றால்
சிறகுமோ எந்தன்வாக்கு சீசீயென றிகழாரோ. அ.

சரணம.

1.

வாக்கைத் தவர்ந்தவர்கள் வானவ ராலுலும்
வாய்ந்த புகழுமகீர்த்தி வாழ்வுக ளாதிகுனறி
ஆகலை யழிந்தபின்பு அந்தகன் விதிதநிமம
ஆகினை யாம்நாகம் அநுபவித் திடமேரும்

பாக்கிய வானேயிப் பாடுவா னிடமேபர்
பார்மிசை விளங்கவுன் பசிகெனைப் புசியாமல்
வாகனியம் வேறுன்றும் வழுதலை தகாதென்றிவ்
வடியவ னேநீர் வதைத்துணலு மையா. அ.

2.

மானிட ருக்குதகு மானவிஷயம் கேட்பாய்
மனதை யீசன்பாலநாட்டி மாருமொழியுமே வாய்ந்து
நானெனது மகந்தையென் னுருமுள் ளிலைகொள்ளாமல்
நல்மன துடனேதம் நிலையுணர்ந் தறமசெய்வோர்

மானிலத தினில்புகழ் கீர்த்தியும் மலிந்து
மங்கள மாகவே மகிழ்ச்சியாய் வாழ்ந்துபின்
வானவ ராதியரும் வணங்கிப் பணியும்கரி
வாதன் றிருப்பதமு மெய்துவா ரையா. அ.

3.

புண்ணிய வானேயெந்தன் புந்தியில் மகிழ்வோங்க
பூர்ண தயவாயென்னே புசித்துன் புசினைத்தீப்பாய்
மண்ணிலுன் கீர்த்தியென்றும் மலியும் நானும்திரு
மாலின் பதம்பெற்றுய்ய மாண்க்ருபை செயவாயென்றும்

விண்ணவர் புகழ்ழ காதசி பலனையும்
விஷ்ணுலுவப் புகழ்கை சிகப்பண்கள் பலனையும்
கண்ணிய வானேயுனக் களிப்பதாய் நான்முனம்
கழறவே யிலையென்பால் கருணைசூ ரையா. அ.

இதம்பாத சிரசணபா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் முகாரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஏகா தசிபலஞ்ஞ் கைசிக பலனும்
என்மனம் தர வேற்கு மோ.

அநு பல்லவி.

ஏகாக்ர சித்தமாய் எனக்கு முனக்கும்முன்பு
ஏற்பட்ட வாக்கிலனு வேனும்தவறே னையா. ஏ.

சரணம்.

1.

ஆதியி லுந்தன்பசிக்கு ஈந்தன்தே கத்தை
ஆகார மாக்கிக் கொள்ளென்று
நீதியா யிவ்வெளியேன் நிகழ்த்திய வாக்கதை
நீமறுத் தாலுமென் நினைவுமாற் றையா
கூறுதே வேறு கோறுதே——பசி
ஆறாதே என்னுன் சோராதே. ஏ.

2.

அழ்கநம் பியின்காகஞினைய ஆனந்த மாக
அடியேன்கண் டோடி வந்தேன்
புழுகனென் னும்பொரிந்த பூவுல கினில்கேட்கேன்
புண்ணிய வாசேர்யுன்பால் புகன்றவாக் கினில்சற்றும்
வழுவேனே சத்யம் அழியேனே——நானில்
முழுகேனே உன்னைத் தொழுவேனே. ஏ.

3.

நானிலம் புகழ்குறுங்கை கேஷத்திரத் தோங்கும்
நம்பியின் பாத் சாக்ஷியாய்
மானிலம் விண்ணும்கதிர் மதியுன்ன வரையென்பேர்
மாக்ஷிசேர் பாடுவானுய் மலிந்துல கில்விளக்க
ணிந்தேனே உன்னைப் பணிந்தேனே——புகழ்
அணிந்தேனே உள்ளம் கனிந்தேனே. ஏ.

காவடிச் சிந்து.

செந்திபாகுர் எனற வர்ணமெட்டு.

தர்க்கம்.

இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் சாபபு.

1.

அரக்கனே னெனையுன் அரும்பசிக் காயரைக்
கணத்தில் கொன்றுத் தினறுன் னுளமகிழ்வாய் — என்மே
லிரக்கமற்வைத் தெந்தன்சொல் லுகதுவப்பாய — யோ
பொருக்கே னென்மொழி தவறிப் போனுல்
சிரிக்கு முலகெலாம சீச்சீ யென்றிடும். அ.

2.

உன்னைக் கொன்றுத்தின் றுப்பிழைப் பேனுன்
உததம னேகா ணன்பகதனே ——— எனக
கன்னைதந் தைதகுரு வானவனே —— யோ
என்னி டத்தினில கருணைகூர்ந் தயர்
பன்ன லப்புண்ய பலன்க ளளிப்பாய். உ.

3.

ஆதியில் உன்கை லகப்பட்ட போதெந்தன்
ஆக்கையை யுன்பசிக் களிப்பதாகச் —— சொன்ன
போதிந்த வாக்கைநீ புகலவில்லை —— யோ
மேதி னியின்பொல்லா வாழ்வை மதிக்கேன்
மரத வன்பத மலரை மறகேன். அ.

4.

முன்னுளில் செய்த தீவினை யாவிந்த
மூட வாக்கச் சென்மம் எடுத்தேன் —— பாவி
இன்னுளில் நல்வழி யையவிடுத்தேன் —— ஐயர்
இன்ன மாகிலும் ஈசன் விஷ்ணுவின்
உன்ன தப்பத மண்டைய வருள்புரி. உ.

5.

ஐயனே யென்னுல் ஆகாத செய்கையை
அறைவதி னுல்பயன் ஆவதுணேடோ —— என்னைப்
பொய்யனென் றுல்மனம் பதருமையா —— நாலும்
கையைக் கூப்பியுன் கழல்ப ணிந்தேனென்னை
ஐய மின்னாம லருந்து மையா, அ.

விருத்தம்.

இந்தமாண் வாக்குவாதம் இருவாசெய் திருக்கும்போது
சுந்தர பரிபூரணண்பூ சுரவடி வெடுத்தங்கெய்தி
எந்தகா ரணத்தையுள்ளில் எற்றுழல் கின்றீரதனை
நெந்தன்பா லியம்புவீரேல் எளிதில்தீர்ப் பேனென்றானே.

இராகம சாவேரி காளம் ஆதி.

பல்லவி.

அரக்கனும் பாடுவானும் அகம்கதிர் தருகையே
அவாசெய்யும வழக்கைத் தீர்க்க.

அநு பல்லவி.

விரிக்கொணு மதுரிமைசேர் விஷ்ணுவாம் நம்பிசதா
வரிக்கும் கெருடனின்றி வந்தான் வேதியவடிவாய். அ.

சரணம.

1.

வருதபூரீ மாதவண் வாதாடும் இருவரின்
வாயமொழிக கேட்டும்பல வகையில் பரிகூதித்தும்தன்
நிருமதியி லனபுகூர்ந்து சிறந்தசா யுஜஜியமும்
தருதிட கேகருணை தான்பூண் டறையலானன். அ.

2.

ஆடடா நீவிருவா அடாவழக் கிடும்சேதி
அனைதனையும் உண்மையாக அறைந்தா லுடனேதீர்ப்பேன்
போரிட வேண்டாமுங்கள் பொருட்டாக வேவந்தேன்
நேரடா வென்றன்பாக நெடியோன்பு கன்றிட்டானும். அ.

3.

மறையவ னுரைகேட்டு மகிழ்ந்தநம் பர்வானும்
மனதில் மிருந்ததுயர் மேவிய அரக்கனும்
பெருமை மிகப்படைத்த பெரியவ ரேயெண்றேறற்றி
பெட்புடன் தாங்கள்பூண்ட போவா வைச்சொல்வாராம். அ.

விருத்தம்.

வேதியன் றனையாக்கன் வேண்டியிம் மேலோன்செய்யும்
நீதிசே ரோகாதசியின் நிகழ்த்தொணப் பலனெடன்றும
தீதா ஹரிணையைப்பாடும் திவயகை சிகப்பண்பலனும்
மாதவா தாச்செய்தாலென் மனமகிழ்ந் திடுமென்றனே.

மறையவ ணடியைப்போற்றி மாகூதிசேர் பாடுவாணும்
இறையவா இவ்வரக்கன் இயம்பிடும் சொல்தகாது
பறையனும் அடியேன்முன்புன் பசிக்கெனைப் புசிப்பாயென்று
உறுதியாய்ப் புகன்றேறனன்றி உரைத்திலேன் வேறென்றனே.

அடிபணிந் திரண்டுபேரும் அறைவதைக் கேட்டுமவருள்
திடமதும் பரிசோதித்துத திருமாலா மழகரம்பி
உடனவர் மூன்செய்வினையும் உணராதல் லருள்புரிந்தும்
உடையவன் கூணைத்தில்கெருடா ரூடனுய் விளங்கினனனே.

இராகம் சஹானு தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

தரிசனம் ஈந்தானே தயைகூர்ந் தழகரம்பி
தரிசனம் ஈந்தானே.

அநு பல்லவி.

தரிசனம் ஈந்தானே தனதிரு அடியாற்கும்
வரிசை வரிசையாக வாளேர்க ளடைந்தேற்ற. த.

சரணம்.

1.

நாரதர் யாழேழந்தி பாடவும் தும்புரு
ணன்மிரு தங்கம முழக்க
நேரதா யப்ஸரா பெண்கள் நாட்டியமாட
சீர்மையாய் அயனிந்தரன் நீலகண் டனும்சூழ. த.

2.

கெருடா ரூடனுயும் கௌத்துவ பீதாம்பரமும்
கௌமோ தகியு மணிந்து
இருகையில் பாஞ்சஜன் னியமும்ஸு தர்ஸனமும்
இணையற்ற ஸாரங்கமும் இலகும்நந் தகமேந்தி. த.

55 THE KUPPUSWAMY SASTRI RESEARCH INSTITUTE, MYLAPORE
3 MADRAS-600 004

ஸ்ரீபதி தன்சேவை ஸ்ரீபூமி நீளையுடன்
ஸ்ரீகர மாய் ஸாதிததும்
பாப ரஹிதராகதி பக்தாக ளின்மனஸ்
தாபஙக ளேததீததும் தன்பதம் அருளவே. த.

ஸோமசர்மாவென்னும் மறையவனுகிய ப்ரம்மராக்கதனும்
சுகுணவானென்னும மகாராஜனுகிய நமபாடுவானும்
தங்களிடத் தன்புகூர்ந்துத் திருக்காகூஷி யளித்தாட்கொண்ட
ஸ்ரீ சுந்தரபரிபூரண சுவாமியைத் துதிப்பது.

நாதபிநது கலாதி நமோ நமோ என்ற வர்ணமெட்டு.

பாதறி அழகிய கம்பி நமோநமோ
பகத வதஸல சுவாமி நமோநமோ
பாதறி சுந்தர பரிபூர் ணனெபகூஷி
பாகா ந மோ.

ஆதறி பூஷண னயனுமிந் திரனும்
அண்ட ராதிய ருமபணிந் தேற்றிடும்
ஆதறி சயனஸ்ரீ அம்புஜ நாபனே
ஐயா ந மோ.

தேதறி ஆண மூலாந மோநமோ
தென்கு றுங்குடி வாஸாந மோநமோ
தேதறி தீனத யாளா திருவுறையும்
தேகா ந மோ.

பாதறு வில்சங்க சக்ரம்ஸா ரங்கம்கதை
பதும முமதரித தும்அப யவரத
பாதறு வாயோங்கி யெங்களே யாட்கொண்ட
பரனே ந மோ. ப.

மலடிவயிற்று மகன்போலே என்ற வர்ணமெட்டு.

கனகபீ தாம்பர தாகரு ணலய
காமுகில வணணைகரு டாரூடா
கமலம ணேறறா காமித தாயக
கம லா கூர.

ஸனகஸ நந்தன ணுபய ரும்துதி
சாற்றிப் புகழுமஸஜ் ஜனபோஷக
ஸாவஜ நாபஸ்ரீ ஸதவகு ணாதமக
ஸா வே சா

இனகுல ராமனும் யெதுகுல கிருஷ்ணனும்
இந்திலத தினிலுறை மாந்தருககு
இகபர ஸாதக மடையும் நெறிவிதித
இறை யோ னே.

தினகர கோடிதே ஜோமய வடிவனே
திருக்குறுங குடியில்வ ளாபவனே
திருவுளம் கூர்ந்துமெ யெங்களை யாட்கொண்ட
திரு மா ல்.

மருவே செறிந்த குழலாள் என்ற வர்ணமெட்டு.

• கருணை காப்பேர் தவறு மலுந்தன்
கழலேற் றிபோற்று மடியாககு
கலுஷநங் களென்றும புவிமீ துருமல
காப்பாற் றியோஙகும் கமலாகூர.

வருணை லயத்தை மதனம் செயவித்து
வருவித தநிவய அமுதத்தை
வானேர் களுக்கு சுளுவா யளித்த
வனஜாட் சனுந்தன் கழல்போற்றி.

ஹரிணைட் சியர்க ளாம்கோ பிமாரின்
அகத்துட் புகுந்து மறைவாக
அழகா கவெண்ணெய் தயிர்பால் கவர்ந்து
அன்பர்க் குமிந்து உண்டோனே.

சரணம் புரோருந மைகைப் பணிந்த
சாறறம் பெகாணைத நின்கழகாகதி
சரியா ககணடுள் களித்தோம குறுங்ணை
சாகூத கரிதத சம்வேசா. க.

வங்காள மார்பிலணி என்ற வர்ணமெட்டு.

ஜவராகூ ரிஷபிகசா நிஷாதசய ணிஸீசா
பெகபெகளீ சோமைப்பரி பாலிக்கும் சாவேசா
பெண்மஸாத தகமாகஜ அடியாரை யாண்டருளும்
பெக தீ சா.

பலவரண கியபலியால பாகசா தனையர்ந்தன்
பாதமே பெந்தியென்று சரணபுகுந்தி டவேதத்தி
பார்க்கசிறு வாமணனைப் மூன்றடிமண் யாசிதந்திப
பாச மீ தில.

மலைபோல வேவளர்ந்து மாபலியின் மூடமீதன்
மலாபாதம வைதகழுத்தி மண்ணுலகின் கீழ்சோதத்து
மாகூஷிமிகும புராதரனுள மகிழ்வெயத வேகாதத
மறை மூ லா.

பலவாராயத துந்திகதேதற்றும் பலியின்வேண் டலுக்குவந்து
பாரிலதிருக குறுங்குடியி லுறதும் பியாய்ககாகூ
பரிவுடனே யளிததோங்கும பரத்துவனே ஸ்ரீசுந்தா
பரி பூ ண. ஜ.

தொந்தி சரிய என்ற வர்ணமெட்டு.

அழக கம்பிசாயா உனதுதிரு
அருளுக்கு ஸிகருண்டோ அவனிமிசை
அடிமையா மெங்களுககு அரிய்யகாகூ
அளித் தோ னே.
பழவி ஜனகள்போகஜ பரிவுடனே
பகதரை யாழ்பவனே ஸ்ரீசனே
பாமனு மஜுநிதய ணுதியரும்
பணி பா தா.

பழியும் பாதகங்கள் செய்தழன்ற
பதிதனை மஜாமிளனென நாமம்கூற
பாம பததனையபா யீந்தாட்கொண்ட
பரந் தா மா
எழில்மி ழும்குறங்கை பதிவிளங்கி
எங்குமவ்வயாபி யாயும றைகளீ
ரோழைக் காததுவோங்கும் அன்பருக
கௌரி யோ மீன அ.

பாதிமதிநதி போதுமணிஜடை நாதனருளிய குமரேசா
என்ற வர்ணமெட்டு.

சுந்த ரபரி பூர்ணத யாகர
சுபங்க ளருளுமகரு ணாகரனே
சுத்தஸாத வீகமு மெய்ப்பொரு ளாகியும்
சுஜனாக ளேற்றிடம சுசரித்தா.

பந்த பாசங்க ளென்று மணுகிடாமல
பாமிலைச யன்பரைக காபபவனே
பாற்க டலசய ணபர மேஷ்டியை.
பண்புட னருளிய பரந்தாமர.

இந்தி ரையைத்திரு மாபினி லேறறவர
இருநான் கெழுதத்துக் குடையோனே
ஈச னேரிவதி கேசகோ விநதனே
ஈரைந தவதார மெடுத்தோனே.

செந்தி ருவுறையும் செழித்தக குறுங்குடியில
செலவமா யோங்கிவ ளர்பவனே
செவ்வை யாகவே யெங்களை யாட்கொண்ட
சேவதசயன பூரீ ஜெகதீசா. சு.

சரணகம லாலயத்தில் என்ற வர்ணமெட்டு.

வழிவழக நம்பிரா யனையுந்தன் றிருக்காகூடி
வண்மைதனைப் புகலவிப் புவிமீது
வல்லவர்க ளும்முளரோ வாரிதியி னிற்றுயிலும்
வார்ணரொட் சகனெபூரீ வன ஜா

புடவிவிண் ணுதிபதி ணுன்குபுவ ணங்களையும்
புகழ்மேவும் திருவுதரா தினில்லைகதி
புவிலயனும் கரிஹராணும் புரந்தரணும் தொழுதேற்ற
புதுமையாய்க் காக்கும்புஷ் கர ணு பா.

வடிவிலகும் சங்கம்சக் காமும்ஸா ரங்கம்கதை
வாயுதபது மதுடனே வாளேநதி
வனதுளவ மாலபீ தாம்பரமும் கௌத்துவம்ஸ்ரீ
வத்ஸமரு வுமபூண்ட வல் லோ னே.

அடவிதனி லெங்கள்பா லன்புகூர்ந் தாட்கொணட
ஆதிமூ லப்பொருளே அகிலேசா
அவனிமிசை குறுங்குடியி லந்துவடி வாயோங்கும்
ஐயஸ்ரீ சுந்தர பரி பூர ணு. வ.

கருப்பத்தூரிப் பிறவாதே கனகப் பாடற்றுழலாதே என்ற வர்ணமெட்டு.

ஸ்ரீசுந் தரபரி பூர்ணேசா சின்மயவடிவனே பவநாசா
ஸ்ரீகர னேயடி யாநேசா ஸ்ரீமகாலெகூமியின் பாணேசா.

வாசவ ணரனயன் பணிபாதா வணமைதேசா ஸதவகு ணவிநோதா
வனஜனுக் காரண குருநாதா வாரண பாலனே ஜெக ணு தா.

ஸாகிர நாமனே ஸர்வேசா ஸாவவி யாபக லோகேசா
ஸனகஸ ணுதியா மனவாசா ஸாவஸிஜநாபனே நிவதிகேசா.

குஸும சாண்பிதனே குணபூண ணு குரித்தவிடத்திலெங்கும பரிபூண ணு
குடில மகறறியெங் களேயாண்ட குறுங்குடி யுறைமர கதவாண ணு. ஸ்ரீ.

சிறந்தனரும் கரியுரிபோர்வையும் என்ற வர்ணமெட்டு.

சிறந்த நூபுரம் பாடகத் தொலிமவி சீர் பா தா—ஐயா
சீர்மி குந்தபீ தாம்பரத் தையுடுத்த ஸ்ரீ ரா தா.
பறந்த மார்பினில் கனகமும் நூலும்பங் கஜ சே யும்—ஐயா
பண்பு கழ்ந்திடும் கௌத்துவ மணியணிந் தள ரா தா.
நீலுக்து ளவமபூண யேர்திருக காகுகளி லெழில் மே வும்—ஐயா
கந்தும் ஸுதர்ஸன மாதியு மேற்றகு ணவி ஞை தா.

விசறிந்த குழலகுறங்கு கைவல்லி ஸ்ரீபூமி நீளா வும்—ஐயா
சோக தனைபபுடை சூழ்தில குமதுறவ குடி கா தா. சி.

விருதகூம்.

இவிதமிரண்டுபேருக் கினியநற் காகூடியீதறும்
ஒவிவாரு வாகளுளிலை ஓங்முன் செயதிவினைய
செவலையா யவரேயுணரச செயதுவா ஞான்மமபோக்கி
அவிரு வற்குமமுகி அன்புகூாக தளிததிட்டாமன

முக்கி முழுதுகிற பெணணினபெருகாரு என்றவர்ணமெட்(

இராகம தனயாசி தாளம ஆதி.

பல்லவி.

சாயுஜ்ய மடைந்தாகும் பாடுவானும் அரக்கன்
சாவேவாதத மனை சேவிதது

அநு பல்லவி.

மாயபா சங்களாதது மனனுல கினபாநதனை
காயஜ னையனிட கருணையால ஜெயிததோங்கி. சா.

சரணம.

1

காரியமால் தரிசனம கணனுள் குளிரப்பாத்து
காம விலையை ஒழிதது
ஓரியாம துடிகமபி யிரனறிருக தாட்பணிதது
ஓரிஓறரி யெனறுசுதி செய என மனம்கனிதது. சா.

2

சீலமே கஸ்யாமள பெணணென புகழைப்பாடி
கிலையான பதத்தை நாடி
பாலும்நீ ருமபோல பகதர்கள ஒருமிதது
காலம ஆறுரூபனை காதது நிதது. சா.

3

தேவர்கள் கற்பக மலாமழை வருஷிக்க
தேவதுந் துபி யொலிக்க
பூவுல குமவிணணுமஸம பூாணமாய செழிக்கவும்
பூசுர வேங்கட. ராயன்சால சிறக்கவும. சா.

61

விருத்தம்.

1

முற்பகல் செய்தவெழ்வி முடிவுறு தழிருதகோதால
பற்பல கலையுணர்ந்த பாபபன னரசுகளையும்
அற்பசண டாளனுக அரசனும சுராவிகித்த
கற்பனை போலுதிதுக காலமும் கழிதிதிட்டாரே.

2

மூற்பக லிழைத்தவினையால முதுமறை யோனுமவேந்தன்
உற்பவ மாகியைபத் துழனறுமதம மலலலபோகதி
கற்பக நாட்டினகோவும கஞ்சனும் பவனுமபோறறும்
லற்பச யனன்போன்பால ளாயுற்ய மெயதினரே

மங்களம்.

ஆதிமூல மானதிகவ—என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் ஹரிதுஸ்தான்திகாடி தாளம ரூபக வகம.

பல்லவி.

மஙகளம் மஙகளம ஜெய மஙகளம

அநுபல்லவி.

அஙகஜபித அமரசெவிக ஆதகி பூதசுதா
மஙகளகர மஙதரதர மாம பாலயா

சஙகசக்ர பாணியுனக்கு சாவுமஙகளம மஙகளம.

சரணம.

1

மச்ச கூர்ம வராஹநார சிஙகவாமனை
மானி லதநில ஜனகுலத திறைவாமாதவனை
பசசைமேனி பவளவதன பகதபாலனை

அச்—சு—த—னே

அச்சுதனே உனதுதிருவ டிசுகுமங்களம். ம.

2

தாசாதி புத்த கிருஷ்ண கல்கியானவா
தாஸ போஷ வாஸுதேவ தானவாந்தகா
ஸ்ரீசனேஸ்ரீனி வாஸனேரிஷி கேசஜகதீசா

பா—ச—பந்—த

பாசபந்த மோசனுவு னக்குமங்களம்.

3

அம்புவிப்பு கழ்குறுங்கை பதியி லோங்கும்ஸ்ரீ
அழக நம்பி யெநம்பாடு வாரைக்காததவா
உமபர்கோன்முறை கேட்டுவந்தவா உலகளந்தவா

அம்—பு—ஜா—க்ஷ

அம்புஜாக்ஷ வெங்கட்ராய னகததுளமர்ந்தவா. ம.1

வாழி விருத்தம்.

வாழிஸ்ரீ அழகநம்பி வாமருள் குறுங்கைவல்லி
வாழிநான் மறைபுராணம் வானவா முனிவோர்மாந்தர்
வாழிதென் குறுங்கைதன்னில வளர்ஸ்ரீயா மடமுமோங்கி
வாழிவெங கடாசாயன்சொல வளமலிந துலகிலவாழி.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

நம்பாடுவார் சரித்திரம்
முற்றிற்று.